

PODSTAWA PROGRAMOWA KSZTAŁCENIA W ZAWODZIE PLASTYK

Zawód plastyk obejmuje następujące specjalności i specjalizacje:

1) specjalizacje w specjalności aranżacja przestrzeni:

- a) aranżacja wnętrz,
- b) projektowanie przestrzeni wystawienniczej;

2) specjalizacje w specjalności fotografia i film:

- a) animacja filmowa,
- b) animacja komputerowa,
- c) fotografia artystyczna,
- d) realizacja obrazu filmowego,
- e) realizacje intermedialne;

3) specjalizacje w specjalności formy rzeźbiarskie:

- a) ceramika artystyczna,
- b) kamieniarstwo artystyczne i sztukatorstwo,
- c) kowalstwo artystyczne i metaloplastyka,
- d) snycerstwo,
- e) szkło artystyczne,
- f) techniki rzeźbiarskie;

4) specjalizacje w specjalności formy użytkowe – wzornictwo:

- a) projektowanie wyrobów artystycznych,
- b) lutnictwo artystyczne,
- c) meblarstwo artystyczne,
- d) projektowanie ubioru,
- e) projektowanie zabawek,
- f) tkanina artystyczna,
- g) jubilerstwo;

5) specjalizacje w specjalności techniki graficzne:

- a) projektowanie graficzne,
- b) publikacje multimedialne,
- c) techniki druku artystycznego;

6) specjalizacje w specjalności techniki malarskie:

- a) tradycyjne techniki malarskie i pozłotnicze,
 - b) mural,
 - c) witraż;
- 7) specjalizacje w specjalności techniki renowacyjne:
- a) renowacja elementów architektury,
 - b) renowacja mebli i wyrobów snycerskich;
- 8) specjalizacje w specjalności techniki scenograficzne:
- a) charakteryzacja i wizaż,
 - b) modelatorstwo i dekoratorstwo,
 - c) stylizacja kostiumu i kreacja wizerunku.

EFEKTY KSZTAŁCENIA W ZAWODZIE PLASTYK PO ZAKOŃCZENIU NAUKI W LICEUM SZTUK PLASTYCZNYCH I POLICEALNEJ SZKOLE PLASTYCZNEJ

Uczeń:

- 1) twórczo realizuje prace plastyczne, posługując się odpowiednimi środkami wyrazu, wyraża własną osobowość artystyczną;
- 2) wykonuje prace projektowe, wykorzystując w praktyce wiedzę i umiejętności warsztatowe w zakresie obowiązkowych przedmiotów, zwłaszcza w zakresie nauczanej specjalności;
- 3) korzysta z różnych źródeł informacji dotyczących sztuk plastycznych, szczególnie w zakresie swojej specjalności;
- 4) umiejętnie i racjonalnie organizuje stanowisko pracy zgodnie z obowiązującymi zasadami ergonomii, przepisami bezpieczeństwa i higieny pracy;
- 5) stosuje przepisy dotyczące ochrony przeciwpożarowej i ochrony środowiska;
- 6) stosuje w praktyce zasady techniczne i technologiczne związane z wykonywaniem zawodu plastyka w zakresie swojej specjalności;
- 7) stosuje terminy i pojęcia z zakresu sztuk plastycznych;
- 8) sporządza dokumentację projektową i wykonawczą w zakresie swojej specjalności;
- 9) dokumentuje i prezentuje własne dokonania twórcze;
- 10) umiejętnie i racjonalnie organizuje własny warsztat pracy, analizuje swoje dokonania twórcze i warsztatowe oraz świadomie dokonuje zmian;
- 11) uczestniczy w wystawach i innych wydarzeniach artystycznych;
- 12) podejmuje wyzwania, biorąc udział w różnych konkursach i przeglądach;

- 13) dokonuje chronologicznego przeglądu dziejów sztuki oraz charakterystyki poszczególnych epok, stylów, tendencji i kierunków, a także twórczości poszczególnych artystów;
- 14) na podstawie analizy formalnej i treściowej dokonuje świadomej oceny wartości artystycznych, estetycznych oraz technicznych dzieł sztuk plastycznych; formułuje własne sądy i opinie;
- 15) dba o własny rozwój, podnosi kwalifikacje i dąży do dalszego kształcenia, zdobywając wyższe umiejętności zawodowe;
- 16) zna podstawowe zasady regulujące gospodarkę rynkową, w szczególności w zakresie możliwości prowadzenia własnej działalności artystycznej;
- 17) wymienia i rozróżnia instytucje kultury oraz przedsiębiorstwa związane ze swoim zawodem;
- 18) potrafi zainicjować i poprowadzić własną działalność artystyczną, a także planuje i podejmuje działania marketingowe z tym związane.

OBOWIAZKOWE ZAJĘCIA EDUKACYJNE

HISTORIA SZTUKI

CELE KSZTAŁCENIA – WYMAGANIA OGÓLNE

1. Wiadomości z zakresu historii sztuki

Uczeń:

- 1) wykazuje się znajomością faktów, pojęć i terminów z dziedziny historii sztuki, umożliwiającą odbiór dzieł sztuki dawnej i współczesnej we właściwych kontekstach;
- 2) rozumie teksty źródłowe i krytyczne;
- 3) samodzielnie zdobywa informacje na temat sztuki i jej dziejów;
- 4) potrafi określić miejsca przechowywania i lokalizacji najistotniejszych dzieł sztuki;
- 5) rozpoznaje podstawowe motywy ikonograficzne.

2. Tworzenie wypowiedzi na temat sztuki

Uczeń konstruuje poprawną merytorycznie wypowiedź (pisemną i ustną) na temat dzieł sztuki, twórczości wybranych artystów, specyfiki epok, stylów i kierunków w sztuce. Swoją wypowiedź egzemplifikuje właściwym doбором argumentów i przykładów z zakresu dziejów sztuki. Uwzględnia niezbędne konteksty (np. historyczny, społeczny, filozoficzny, religijny, literacki, biograficzny).

3. Analiza i interpretacja dzieł sztuki i tekstów kultury

Uczeń przeprowadza opis i analizę (w tym analizę porównawczą) dzieł z różnych dziedzin sztuki, dokonując ich klasyfikacji pod względem stylu i znaczenia w dziejach sztuki. Analizuje i interpretuje treść dzieła. Formułuje wnioski na podstawie tekstów źródłowych i krytycznych, poświęconych sztuce.

CELE KSZTAŁCENIA – WYMAGANIA SZCZEGÓŁOWE

1. Wiadomości z zakresu historii sztuki

Uczeń:

- 1) samodzielnie zdobywa informacje na temat sztuki i zjawisk artystycznych, zawarte w opracowaniach, podręcznikach, encyklopediach i mediach;
- 2) śledzi bieżące wydarzenia kulturalne związane ze sztuką dawną i współczesną, orientuje się w aktualnych trendach i wydarzeniach artystycznych;
- 3) rozpoznaje dzieła różnych epok, stylów oraz kierunków sztuk plastycznych, umiejscawia je w czasie i w przestrzeni geograficznej; identyfikuje najbardziej reprezentatywne i najśłynniejsze dzieła: prehistoryczne (m.in. malarstwo paleolityczne w Lascaux, kręgi kamienne w Stonehenge i osadę w Biskupinie), starożytne (egipskie, mezopotamskie, kreteńskie, mykeńskie, greckie, etruskie, rzymskie), średniowieczne (bizantyńskie, karolińskie, ottońskie, romańskie, gotyckie, protorenesansowe), malarstwo niderlandzkie z pogranicza gotyku i renesansu, dzieła nowożytne (renesansowe, manierystyczne, barokowe, rokokowe, klasycystyczne), dziewiętnastowieczne (romantyczne, realistyczne, akademickie, impresjonistyczne, postimpresjonistyczne, dzieła architektury historyzmu, eklektyzmu i nurtu inżynieryjnego), z przełomu dziewiętnastego i dwudziestego wieku (secesyjne, symboliczne, protoekspresjonistyczne), dwudziestowieczne (w tym m.in.: fowistyczne, ekspresjonistyczne, kubistyczne, futurystyczne, formistyczne, kolorystyczne – stworzone w kręgu kapistów, abstrakcyjne – geometryczne i niegeometryczne, dadaistyczne, surrealistyczne, konstruktywistyczne, stworzone w kręgu École de Paris, stylu art déco, socrealizmu, ekspresyjnego abstrakcjonizmu, pop artu, minimal artu, hiperrealizmu, land artu, konceptualizmu, neofiguracji, Nowego Realizmu, op artu, tendencji zerowej, graffiti, modernizmu i postmodernizmu w architekturze, rzeźby organicznej i kinetycznej oraz sztuki krytycznej i zaangażowanej);
- 4) przyporządkowuje twórczość poszczególnych artystów do stylów i kierunków, w obrębie których tworzyli;

5) identyfikuje najwybitniejszych twórców poszczególnych epok, stylów i kierunków, potrafi wymienić i rozpoznać najważniejsze spośród ich dzieł oraz określić w przybliżeniu czas ich powstania; charakteryzuje dorobek wybranych artystów europejskich i amerykańskich (m.in. takich jak: Fidiasz, Poliklet, Praksyteles, Giotto, Jan van Eyck, Wit Stwosz, Hieronim Bosch, Masaccio, Sandro Botticelli, Leonardo da Vinci, Michał Anioł, Andrea Mantegna, Pierro della Francesca, Rafael Santi, Giorgione, Tycjan, Jacopo Tintoretto, Pieter Bruegel Starszy, Albrecht Dürer, Hans Holbein Młodszy, Donatello, Filippo Brunelleschi, Andrea Palladio, El Greco, Caravaggio, Gianlorenzo Bernini, Francesco Borromini, Diego Velázquez, Bartolomé Esteban Murillo, Georges de la Tour, Nicolas Poussin, Claude Lorrain, Peter Rubens, Anton van Dyck, Frans Hals, Rembrandt van Rijn, Jan Vermeer van Delft, Antoine Watteau, Jacques Louis David, Jean Auguste Dominique Ingres, Antonio Canova, Berthel Thorvaldsen, Francisco Goya, Eugène Delacroix, Caspar David Friedrich, William Turner, John Constable, Gustave Courbet, Jean Francois Millet, Eduard Manet, Claude Monet, Edgar Degas, August Renoir, Georges Seurat, Vincent van Gogh, Paul Gauguin, Paul Cézanne, Henri de Toulouse-Lautrec, August Rodin, Gustaw Klimt, Alfons Mucha, Antonio Gaudí, Edward Munch, Henri Matisse, przedstawicieli grupy Die Brücke, Pablo Picasso, Umberto Boccioni, Wasyl Kandinsky, Piet Mondrian, Kazimierz Malewicz, Marcel Duchamp, Giorgio de Chirico, Salvador Dalí, René Magritte, Marc Chagall, Amadeo Modigliani, Jackson Pollock, Andy Warhol, Roy Lichtenstein, Claes Oldenburg, Francis Bacon, Yves Klein, Niki de Saint Phalle, Christo, Duane Hanson, Victor Vasarely, Alberto Giacometti, Constantin Brancusi, Henry Moore, Le Corbusier, Frank Lloyd Wright) oraz artystów polskich i działających w Polsce (m.in. takich jak: Bartłomiej Berrecci, Dominik Merlini, Piotr Aigner, Tylman z Gamenen, Bernardo Belotto, Marcello Bacciarelli, Piotr Michałowski, Artur Grottger, Henryk Rodakowski, Jan Matejko, Józef Chełmoński, Maksymilian i Aleksander Gierymscy, Józef Brandt, Olga Boznańska, Józef Pankiewicz, Władysław Podkowiński, Jan Stanisławski, Leon Wyczółkowski, Henryk Siemiradzki, Xawery Dunikowski, Stanisław Wyspiański, Józef Mehoffer, Jacek Malczewski, Witold Wojtkiewicz, Witkacy, Leon Chwistek i inni przedstawiciele grupy formistów, przedstawiciele grupy Rytm, kapistów i grupy a.r., Tadeusz Makowski, Andrzej Wróblewski, Tadeusz Kantor, Jerzy Nowosielski, Alina Szapocznikow, Władysław Hasior, Roman Opalko, Magdalena Abakanowicz); zna

także twórczość wybranych przez nauczyciela artystów schyłku XX i początku XXI wieku;

- 6) identyfikuje dzieła na podstawie charakterystycznych środków warsztatowych i formalnych oraz przyporządkowuje je właściwym autorom (w tym zna plany i układy przestrzenne dzieł architektury najbardziej charakterystycznych dla danego stylu i kręgu kulturowego);
- 7) utożsamia dzieło z miejscem, w którym ono się znajduje (miasta, kościoły, muzea, galerie);
- 8) zna i rozpoznaje podstawowe techniki plastyczne oraz określa ich cechy charakterystyczne, przypisując te techniki artystom, którzy się w nich specjalizowali; charakteryzuje i rozpoznaje m.in. enkaustykę, mozaikę, witraż, fresk, miniaturę, malarstwo tablicowe i sztalugowe, temperowe, olejne, pastelowe, akwarelowe, akrylowe, drzeworyt, miedzioryt, akwafortę, litografię, sitodruk, chryzelefantynę, rzeźbę w drewnie, kamieniu, złocie, relief, odlew w brązie, emalię, intarsję i inkrustację;
- 9) wymienia dawne i współczesne dyscypliny artystyczne oraz potrafi wskazać dzieła współczesne, które wymykają się klasyfikacjom; rozpoznaje i charakteryzuje m.in. collage, instalację, assemblage, emballage, ready made, dekalcomanię, frottage, happening i performance;
- 10) zna, poprawnie stosuje oraz definiuje terminy i pojęcia z zakresu historii sztuki;
- 11) zna podstawowe motywy ikonograficzne, rozpoznaje świętych chrześcijańskich, bogów greckich i alegorie wybranych pojęć na podstawie atrybutów i sposobów przedstawień;
- 12) określa funkcję i jej wpływ na kształt dzieła, identyfikuje m.in. takie funkcje jak: sakralna, sepulkralna, estetyczna i dekoracyjna, dydaktyczna, ekspresywna, użytkowa, reprezentacyjna, kommemoratywna, propagandowa, kompensacyjna, mieszkalna i rezydencjonalna, obronna, magiczna.

2. Tworzenie wypowiedzi na temat sztuki

Uczeń:

- 1) porównuje style i kierunki oraz ich wzajemne oddziaływania, uwzględnia źródła inspiracji, bierze pod uwagę wpływ mecenatu artystycznego, wydarzeń historycznych i kulturalnych na cechy tych stylów;
- 2) rozpoznaje w dziele sztuki temat i wskazuje jego źródło ikonograficzne;

- 3) formułuje samodzielne, przejrzyste i logiczne (pisemne i ustne) wypowiedzi na temat sztuki, stosując właściwą kompozycję pracy, język i styl, opis ikonograficzny i formalny przytaczanych przykładów dzieł;
- 4) przeprowadza analizę ikonograficzną dzieła, korzystając ze słowników symboli;
- 5) poddaje krytycznej ocenie artystycznej dzieła i zjawiska w sztuce.

3. Analiza i interpretacja dzieł sztuki i tekstów kultury

Uczeń:

- 1) dokonuje opisu i analizy porównawczej dzieł, uwzględniając ich cechy formalne (np. w architekturze: układ przestrzenny, plan, bryła, konstrukcja, dekoracja; w rzeźbie: bryła, kompozycja, faktura, relacje z otoczeniem; w malarstwie: kompozycja, kolor, światłocień, relacje przestrzenne, faktura), a także potrafi wskazać te środki ekspresji, które identyfikują analizowane dzieło z odpowiednim stylem;
- 2) analizuje i interpretuje teksty pisarzy, filozofów i artystów, potrafi wskazać wpływ tych wypowiedzi na charakter stylów, epok i tendencji w sztuce oraz na kształt dzieła; analizuje także wypowiedzi krytyków na temat sztuki oraz odnosi się do nich, formułując własne zdanie;
- 3) oddziela faktografię od autorskiej interpretacji i analizy w publikacjach z zakresu historii sztuki.

RYSUNEK I MALARSTWO

CELE KSZTAŁCENIA – WYMAGANIA OGÓLNE

1. Wiadomości z zakresu rysunku i malarstwa

Uczeń:

- 1) rozpoznaje podstawowe techniki malarstwa i rysunku, materiały i narzędzia;
- 2) posługuje się słownictwem związanym z technikami, materiałami i narzędziami oraz środkami artystycznymi stosowanymi w rysunku i malarstwie.

2. Działania warsztatowe

Uczeń właściwie i świadomie stosuje daną technikę oraz właściwie dobiera do niej odpowiednie narzędzia i materiały.

3. Interpretowanie natury oraz kreacja z natury i z wyobraźni

Uczeń obserwuje naturę i twórczo ją interpretuje, umiejętnie transformuje na język plastyczny, kreując kompozycję płaszczyzny obrazu.

CELE KSZTAŁCENIA – WYMAGANIA SZCZEGÓŁOWE

1. Wiadomości z zakresu rysunku i malarstwa

Uczeń:

- 1) rozróżnia i definiuje podstawowe terminy związane z formą dzieła sztuki rysunkowej i malarskiej;
- 2) rozpoznaje podstawowe techniki rysunku i malarstwa: rysunek ołówkiem, sepią, sangwiną, piórkiem, tuszem, farbami wodnymi, farbami olejnymi;
- 3) dobiera i definiuje środki wyrazu plastycznego charakterystyczne dla danej dyscypliny;
- 4) rozróżnia w rysunku i malarstwie treść oraz formę;
- 5) odtwarza analitycznie rzeczywistość i ją interpretuje;
- 6) rozumie zależność rysunku i malarstwa od uwarunkowań zewnętrznych i przeżyć emocjonalnych.

2. Działania warsztatowe

Uczeń:

- 1) sprawnie posługuje się podstawowymi technikami rysunku i malarstwa, eksperymentuje, stosując techniki niekonwencjonalne;
- 2) świadomie posługuje się środkami wyrazu plastycznego, charakterystycznymi dla rysunku i malarstwa;
- 3) świadomie komponuje na płaszczyźnie, stosuje poprawną konstrukcję, proporcje, skalę, w malarstwie zwraca uwagę na barwę i właściwą formę obrazu;
- 4) wykonuje szkice i kompozycje studyjne w oparciu o naturę i wyobraźnię (studia postaci, pejzażu, martwej natury);
- 5) wykonuje kompozycje w określonych formatach, dokonuje analizy i syntezy formy w rysunku i malarstwie.

3. Interpretowanie natury oraz kreacja z natury i z wyobraźni

Uczeń:

- 1) interpretuje rzeczywistość, wyrażając własne odczucia i emocje artystyczne;
- 2) dokonuje analizy różnorodnych zjawisk artystycznych i logicznie je wykorzystuje w indywidualnym w procesie tworzenia;
- 3) świadomie i właściwie dobiera środki wyrazu artystycznego do koncepcji pracy;
- 4) wypracowuje własny język artystyczny;
- 5) przedstawia, formułuje i interpretuje pojęcia i idee w zakresie rysunku i malarstwa;
- 6) potrafi ocenić własne osiągnięcia;
- 7) dokonuje oceny wartości artystycznej, estetycznej i technicznej dzieł sztuki z zakresu rysunku i malarstwa.

RZEŻBA

CELE KSZTAŁCENIA – WYMAGANIA OGÓLNE

1. Wiadomości z zakresu rzeźby

Uczeń:

- 1) rozpoznaje materiały i techniki rzeźbiarskie;
- 2) umiejętnie posługuje się słownictwem związanym z technikami, materiałami i ze środkami artystycznymi w rzeźbie;
- 3) właściwie dobiera i stosuje narzędzia rzeźbiarskie do określonej techniki.

2. Działania warsztatowe

Uczeń:

- 1) buduje formę rzeźbiarską przestrzenną i półprzestrzenną;
- 2) organizuje warsztat pracy oraz planuje proces tworzenia w tej dziedzinie;
- 3) łączy i wykorzystuje różne techniki i materiały rzeźbiarskie;
- 4) dobiera właściwą technikę do koncepcji rzeźby.

3. Interpretowanie natury oraz kreacja z natury i z wyobraźni

Uczeń:

- 1) obserwuje naturę i twórczo ją interpretuje;
- 2) kreuje formę przestrzenną z wyobraźni, umiejętnie transformuje pojęcia i idee na język plastyczny.

CELE KSZTAŁCENIA – WYMAGANIA SZCZEGÓŁOWE

1. Wiadomości z zakresu rzeźby

Uczeń:

- 1) rozróżnia materiały rzeźbiarskie: glina, glina ceramiczna, plastelina, gips, воск, drewno, kamień, metal i inne;
- 2) definiuje, rozróżnia i stosuje podstawowe terminy i pojęcia z zakresu technik rzeźbiarskich i języka dziedziny, takie jak:
 - a) modelowanie, odlew, negatyw, pozytyw, forma tracona, konstrukcja, patyna, wypał ceramiczny,
 - b) bryła, konstrukcja, kompozycja, statyka, dynamika, forma, faktura, ciężar, kierunki, kolor, wzajemne oddziaływanie i współgranie środków formalnych.

2. Działania warsztatowe

Uczeń:

- 1) stosuje różnorodne techniki rzeźbiarskie: modelowanie w zadanym materiale, formowanie metodą ceramiczną, odlew gipsowy, wykorzystuje technikę modelowania w formie negatywowej;
- 2) realizuje rzeźbę w różnych materiałach, np. w drewnie i w kamieniu przy użyciu odpowiednich narzędzi; wykonuje drobne odlewy w metalu;
- 3) wykorzystuje nowe technologie i materiały;
- 4) buduje formy trójwymiarowe i konstrukcje nośne pod te formy;
- 5) dobiera odpowiednie materiały i techniki oraz narzędzia podczas realizacji rzeźbiarskich;
- 6) łączy elementy liternicze i rzeźbiarskie w projektach medalierskich;
- 7) zabezpiecza materiały, z których wykonuje pracę;
- 8) przeprowadza proces twórczy od koncepcji do realizacji.

3. Interpretowanie natury oraz kreacja z natury i z wyobraźni

Uczeń:

- 1) wykonuje studium głowy ludzkiej z modelu w skali zbliżonej do naturalnej;
- 2) samodzielnie buduje kompozycję przestrzenną na zadany temat;
- 3) realizuje różnorodne prace koncepcyjne, poszukując, projektując i wykonując formę przestrzenną;
- 4) samodzielnie realizuje kompozycję figuralną w oparciu o rzeźbiarskie szkice postaci;
- 5) organizuje zastanę przestrzeń w projektach architektoniczno-rzeźbiarskich;
- 6) buduje logiczną i spójną wypowiedź na temat podjętych rozwiązań.

PODSTAWY FOTOGRAFII I FILMU

CELE KSZTAŁCENIA – WYMAGANIA OGÓLNE

1. Wiadomości z zakresu fotografii i filmu

Uczeń:

- 1) poznaje elementy historii fotografii i filmu oraz jej język;
- 2) rozróżnia i definiuje podstawowe pojęcia związane z tą dyscypliną;
- 3) poznaje elementy techniki i technologii rejestracji obrazu.

2. Działania warsztatowe

W ramach realizacji podjętego projektu uczeń planuje jego wykonanie, wykorzystując współczesne technologie i nowoczesne techniki rejestracji obrazu.

3. Kreacja obrazu fotograficznego

Zdobyta wiedza i kreatywność pozwalają na eksperymentowanie i tworzenie prac na optymalnym poziomie. Posługując się wcześniej poznanym językiem sztuki fotograficznej i

filmowej, uczeń wykorzystuje w swoich działaniach możliwości z pogranicza fotografii, filmu oraz z innych obszarów sztuk audiowizualnych.

CELE KSZTAŁCENIA – WYMAGANIA SZCZEGÓŁOWE

1. Wiadomości z zakresu fotografii i filmu

Uczeń:

- 1) wymienia i charakteryzuje najważniejszych twórców w historii fotografii i filmu;
- 2) rozróżnia podstawowe gatunki fotografii i filmu;
- 3) definiuje elementarne pojęcia i terminy z zakresu fotografii, technik i technologii;
- 4) rozpoznaje elementy obrazu fotograficznego i filmowego;
- 5) określa możliwości urządzeń rejestrujących obraz i zna właściwości optyki;
- 6) rozróżnia podstawowe rodzaje źródła światła.

2. Działania warsztatowe

Uczeń:

- 1) dobiera odpowiedni sprzęt do wykonania zadania;
- 2) kontroluje koszty i przewiduje nakład czasu niezbędny do realizacji zadania;
- 3) obsługuje współczesny sprzęt i urządzenia w pracowni;
- 4) wyszukuje potrzebne informacje w celu poszerzania wiedzy;
- 5) realizuje różnorodne zadania z zakresu fotografii artystycznej, dokumentalnej;
- 6) przygotowuje dokumentację swoich dokonań artystycznych;
- 7) umiejętnie prezentuje własny dorobek.

3. Kreacja obrazu fotograficznego

Uczeń:

- 1) jest kreatywny i konsekwentny w realizacji zadań;
- 2) nakreśla kształt realizowanego zadania;
- 3) wykorzystuje wiedzę i zdobyte umiejętności w twórczy sposób.

PROJEKTOWANIE MULTIMEDIALNE

CELE KSZTAŁCENIA – WYMAGANIA OGÓLNE

1. Wiadomości z zakresu projektowania multimedialnego

Uczeń:

- 1) zdobywa elementarną wiedzę z zakresu projektowania multimedialnego, zwłaszcza dotyczącą środków plastycznych i technicznych;
- 2) posługuje się słownictwem związanym z dziedziną multimedialną;

- 3) rozpoznaje podstawowe zasady i reguły komponowania obrazów, z uwzględnieniem nowoczesnych technologii.

2. Działania warsztatowe

Uczeń:

- 1) tworzy wielopłaszczyznowy przekaz o określonym charakterze np. informacyjnym, reklamowym, dydaktycznym, za pomocą programów graficznych lub do montażu audio-video;
- 2) prawidłowo organizuje warsztat pracy, dobiera odpowiednie środki techniczne do realizowanej koncepcji.

3. Kreacja komunikatu multimedialnego

Uczeń:

- 1) twórczo interpretuje podejmowane zagadnienia i umiejętnie transformuje idee na język z dziedziny multimediiów;
- 2) świadomie prezentuje i ocenia swoje dokonania twórcze.

CELE KSZTAŁCENIA – WYMAGANIA SZCZEGÓŁOWE

1. Wiadomości z zakresu projektowania multimedialnego

Uczeń:

- 1) rozróżnia i określa podstawowe cechy poszczególnych dyscyplin (np.: fotografii, filmu, video, animacji, technik realizacji dźwięku);
- 2) rozróżnia i identyfikuje oprogramowania multimedialne;
- 3) rozróżnia i stosuje podstawowe terminy z zakresu multimediiów i języka dziedziny:
 - a) projekcja, kadr, sekwencja, ścieżka dźwiękowa, plan, scenariusz, scenopis, aplikacja, podgląd, 3D,
 - b) rejestracja, synchronizacja, montaż, postprodukcja, udźwiękowienie, multiplikacja, kopiowanie, konwertowanie, renderowanie.

2. Działania warsztatowe

Uczeń:

- 1) organizuje warsztat pracy, bezpiecznie korzystając z urządzeń;
- 2) dobiera odpowiednie środki techniczne i formalne do powziętych zamierzeń, projektów i przedsięwzięć;
- 3) przygotowuje projekt do prezentacji i akceptacji;
- 4) sporządza plan pracy, dzieląc ją na etapy:
 - a) opis zamierzenia,

- b) scenariusz,
- c) scenopis;
- 5) korzysta z właściwych dla projektu narzędzi;
- 6) odpowiednio dobiera i optymalizuje formaty zapisu, dostosowane do sposobu prezentacji;
- 7) umiejętnie prezentuje zrealizowane projekty, uwzględniając potrzeby potencjalnych zleceniodawców.

3. Kreacja komunikatu multimedialnego

Uczeń:

- 1) podejmuje próby tworzenia realizacji multimedialnych;
- 2) analizuje osiągnięte rezultaty i formułuje wnioski;
- 3) kreuje i prezentuje wersje i warianty komunikatów multimedialnych;
- 4) dokonuje oceny wartości estetycznych oraz jakości technicznych prac zrealizowanych w ramach specjalności.

PODSTAWY PROJEKTOWANIA

CELE KSZTAŁCENIA - WYMAGANIA OGÓLNE

1. Wiadomości z zakresu podstaw projektowania

Uczeń:

- 1) rozpoznaje specyfikę projektowania plastycznego, którego priorytetem jest forma;
- 2) rozpoznaje charakterystyczne cechy projektowania plastycznego, odróżniające je od innych sposobów projektowania.

2. Działania projektowe

Uczeń:

- 1) korzysta ze źródeł i środków języka plastyki w projektowaniu płaskim i przestrzennym, organizuje warsztat pracy i planuje proces tworzenia w tej dziedzinie;
- 2) wykorzystuje w projektowaniu tradycyjny warsztat plastyka, a także stosuje nowoczesne techniki i technologie.

3. Interpretowanie natury oraz kreacja z natury i z wyobraźni

Uczeń:

- 1) dostrzega i rozróżnia czynniki kształtujące otoczenie;
- 2) obserwuje naturę i twórczo ją interpretuje;
- 3) poszukuje nowatorskich rozwiązań także w oparciu o współczesne technologie.

CELE KSZTAŁCENIA – WYMAGANIA SZCZEGÓŁOWE

1. Wiadomości z zakresu podstaw projektowania

Uczeń:

- 1) rozróżnia i definiuje podstawowe terminy i pojęcia z zakresu podstaw projektowania, takie jak: światło, barwa, materia, ruch, płaszczyzna i przestrzeń – wzajemne oddziaływanie i współgranie; czynniki elementarne komponowania: linia, płaszczyzna, bryła; czynniki kreatywne komponowania: konstrukcja, akcent, rytm, struktura, napięcie, kontrast;
- 2) dostrzega relacje między obrazem (znakiem) i słowem (literą), treścią i formą przekazu plastycznego;
- 3) definiuje i rozróżnia podstawowe terminy i pojęcia z zakresu typografii i liternictwa;
- 4) definiuje i rozróżnia podstawowe pojęcia z psychofizjologii widzenia.

2. Działania projektowe

Uczeń:

- 1) posługuje się różnorodnymi środkami wyrazu na płaszczyźnie i w przestrzeni;
- 2) realizuje rozwiązania kompozycyjne na płaszczyźnie i w przestrzeni;
- 3) tworzy iluzję przestrzeni na płaszczyźnie;
- 4) planuje pracę, dzieląc ją na fazy: koncepcyjna, realizacji, dokumentacji;
- 5) tworzy kompozycje z wykorzystaniem litery i układu literniczego, w oparciu o zasady typografii i edycji tekstu akapitowego oraz ozdobnego;
- 6) w działaniach twórczych poznaje i stosuje zasady tworzenia dokumentacji technicznej i prezentacyjnej własnych dokonań;
- 7) posługuje się tradycyjnymi oraz nowoczesnymi technikami i technologiami pracy i przekazu.

3. Interpretacja natury oraz kreacja z natury i z wyobraźni

Uczeń:

- 1) uczeń przygotowuje materiał wyjściowy do projektu, posługując się różnymi źródłami inspiracji;
- 2) interpretuje naturę, transformując ją na określone środki wyrazu;
- 3) realizuje ćwiczenia z wyobraźni;
- 4) dokonuje oceny wartości artystycznych i estetycznych oraz jakości technicznej prac zrealizowanych w ramach przedmiotu.

SPECJALNOŚCI I SPECJALIZACJE ZAWODU PLASTYK

SPECJALNOŚĆ: ARANŻACJA PRZESTRZENI

Specjalizacja: ARANŻACJA WNĘTRZ

Aranżacja wnętrz to jedna ze specjalizacji specjalności artystycznej o nazwie: Aranżacja przestrzeni występująca wcześniej pod nazwą: Dekorowanie wnętrz. W trakcie nauki uwaga ucznia jest kierowana na potrzebę nieustannego podnoszenia komfortu przestrzeni życiowej człowieka. Kształtowana jest świadomość estetyczna przyszłego twórcy i odpowiedzialność za otoczenie, w którym on żyje. Rozwijane są umiejętności twórczego myślenia, wyobraźnia przestrzenna, wrażliwość i indywidualne predyspozycje ucznia. Po zakończeniu edukacji absolwent jest przygotowany do podjęcia pracy zawodowej oraz do kształcenia się na poziomie akademickim.

CELE KSZTAŁCENIA – WYMAGANIA OGÓLNE

1. Wiadomości z zakresu aranżacji wnętrz

Uczeń:

- 1) opanowuje podstawowe wiadomości z zakresu projektowania wnętrz;
- 2) poznaje zasady ergonomii oraz zagadnienia związane z psychofizjologią widzenia;
- 3) dostrzega konieczność nieustannego podnoszenia komfortu funkcjonalnego i estetycznego przestrzeni życiowej człowieka;
- 4) korzysta z bogactwa dziedzictwa kulturowego.

2. Działania warsztatowe

Uczeń:

- 1) wykazuje się umiejętnościami warsztatowymi z zakresu aranżacji i organizacji przestrzeni, a także projektowania form dekorujących wnętrza;
- 2) właściwie dobiera w działaniach twórczych środki artystyczne;
- 3) wykazuje się umiejętnością doboru odpowiednich narzędzi i materiałów do tematu i zakresu pracy.

3. Kreacja w aranżacji wnętrz

Uczeń:

- 1) eksperymentuje i poszukuje nowatorskich rozwiązań w zakresie dyscypliny;
- 2) w swoich projektach wykorzystuje wiedzę i umiejętności z innych dziedzin sztuki;
- 3) umiejętnie transformuje idee na język plastyczny, świadomie referuje i ocenia osiągnięte przez siebie rezultaty.

CELE KSZTAŁCENIA – WYMAGANIA SZCZEGÓŁOWE

1. Wiadomości z zakresu aranżacji wnętrz

Uczeń:

- 1) rozróżnia i definiuje podstawowe środki wyrazu artystycznego w kreowaniu przestrzeni, takie jak: kompozycja brył i przestrzeni, światło, kolor, faktura itp.;
- 2) charakteryzuje podstawowe funkcje przestrzeni użytkowej (mieszkalnej i publicznej);
- 3) rozumie i dostrzega podstawowe uwarunkowania ergonomii;
- 4) rozróżnia i charakteryzuje materiały oraz technologie stosowane w projektowaniu i aranżacji wnętrz;
- 5) rozróżnia i definiuje podstawowe pojęcia związane z architekturą i aranżacją wnętrz.

2. Działania warsztatowe

Uczeń:

- 1) sprawnie i bezpiecznie posługuje się materiałami i narzędziami plastycznymi;
- 2) planuje pracę, dzieląc ją na część projektową i wykonawczą;
- 3) dobiera właściwe materiały i technologie do wykonywanego zadania;
- 4) świadomie posługuje się środkami wyrazu artystycznego (kompozycja brył i przestrzeni, światło, kolor, forma, faktura);
- 5) w pracach projektowych stosuje zasady ergonomii;
- 6) wyszukuje i trafnie stosuje gotowe elementy służące aranżacji wnętrz: meble, oświetlenie, elementy dekoracji itp.;
- 7) w oparciu o obowiązujące normy architektoniczne tworzy specjalistyczną dokumentację i prezentację swoich projektów;
- 8) umiejętnie dokumentuje i prezentuje własne dokonania twórcze, wykorzystując warsztat tradycyjny i nowoczesne technologie.

3. Kreacja w aranżacji wnętrz

Uczeń:

- 1) myśli i działa kreatywnie, tworząc proste projekty przestrzenne;
- 2) samodzielnie inicjuje i koordynuje nowe zamierzenia;
- 3) nakreśla plan realizowanego zadania;
- 4) w swoich projektach czerpie z różnorodnych inspiracji, a także z dorobku kulturowego;
- 5) w twórczy sposób wykorzystuje wiedzę i zdobyte umiejętności;
- 6) dokonuje ewaluacji swoich osiągnięć.

Specjalizacja: PROJEKTOWANIE PRZESTRZENI WYSTAWIENNICZEJ

Projektowanie przestrzeni wystawienniczej to jedna ze specjalizacji specjalności artystycznej o nazwie: Aranżacja przestrzeni, występująca dotychczas pod nazwą: Wystawiennictwo. Uczeń zdobywa wiedzę dotyczącą zagadnień kształtowania przestrzeni wystawienniczej, w

tym stoisk reklamowych, wystaw artystycznych i problemowych. Kształtowana jest świadomość estetyczna i umiejętność sprawnego wykorzystywania narzędzi i technologii niezbędnych do aranżacji wystaw i projektowania przestrzennego form wystawienniczych. Rozwijane są umiejętności twórczego myślenia, wyobraźnia przestrzenna, wrażliwość i indywidualne predyspozycje ucznia. Po zakończeniu edukacji absolwent jest przygotowany do podjęcia pracy zawodowej oraz do kształcenia się na poziomie akademickim.

CELE KSZTAŁCENIA – WYMAGANIA OGÓLNE

1. Wiadomości z zakresu aranżacji przestrzeni wystawienniczej

Uczeń:

- 1) opanowuje podstawowe wiadomości z zakresu projektowania wnętrz;
- 2) opanowuje podstawowe wiadomości z zakresu tej dziedziny;
- 3) poznaje zagadnienia związane z psychofizjologią widzenia;
- 4) dostrzega zależność między odpowiednim doborem środków artystycznych a skutecznością oddziaływania reklamy i przestrzeni wystawienniczej;
- 5) korzysta z bogactwa dziedzictwa kulturowego.

2. Działania warsztatowe

Uczeń:

- 1) wykazuje się umiejętnościami warsztatowymi z zakresu projektowania form przestrzennych reklamowych i wystawienniczych;
- 2) wykazuje się umiejętnościami z zakresu liternictwa i typografii; w działaniach twórczych właściwie dobiera środki artystyczne;
- 3) wykazuje się umiejętnością doboru odpowiednich narzędzi i materiałów do tematu i zakresu pracy;
- 4) poznaje i stosuje tradycyjne oraz nowoczesne techniki i technologie wystawiennicze.

3. Kreacja w aranżacji przestrzeni wystawienniczej

Uczeń:

- 1) eksperymentuje i poszukuje nowatorskich rozwiązań w zakresie dyscypliny;
- 2) w swoich projektach wykorzystuje wiedzę i umiejętności z innych dziedzin sztuki;
- 3) umiejętnie transformuje idee na język plastyczny;
- 4) świadomie referuje i ocenia osiągnięte przez siebie rezultaty.

CELE KSZTAŁCENIA – WYMAGANIA SZCZEGÓŁOWE

1. Wiadomości z zakresu aranżacji przestrzeni wystawienniczej

Uczeń:

- 1) rozróżnia i definiuje podstawowe środki wyrazu artystycznego w kreowaniu przestrzeni wystawienniczej i form przestrzennych reklamowych (kompozycja brył i przestrzeni, światło, kolor, faktura, znak, litera itp.);
- 2) charakteryzuje podstawowe funkcje przestrzeni użytkowej;
- 3) rozumie i dostrzega podstawowe uwarunkowania zastosowanych środków artystycznych;
- 4) rozróżnia i charakteryzuje materiały oraz techniki i technologie stosowane w projektowaniu przestrzennym, takie jak: stelaż, etalaż, stand, display, systemy wystawiennicze;
- 5) rozróżnia i definiuje podstawowe pojęcia związane z kompozycją przestrzenną.

2. Działania warsztatowe

Uczeń:

- 1) sprawnie i bezpiecznie posługuje się materiałami i narzędziami plastycznymi;
- 2) planuje pracę, dzieląc ją na część projektową i wykonawczą;
- 3) dobiera właściwe materiały i technologie do wykonywanego zadania;
- 4) świadomie posługuje się środkami wyrazu artystycznego (kompozycja brył i przestrzeni, światło, kolor, forma, faktura, znak, litera itp.);
- 5) w pracach uwzględnia elementy graficzne i typograficzne;
- 6) w pracach projektowych stosuje środki perswazji, wykorzystując wiedzę z zakresu psychologii i psychofizjologii widzenia;
- 7) wyszukuje i trafnie stosuje gotowe elementy służące aranżacji przestrzeni wystawienniczej: meble, oświetlenie, systemy wystawiennicze, gabloty, ścianki ekspozycyjne itp.;
- 8) w oparciu o obowiązujące normy i zasady rysunku technicznego i perspektywy, tworzy specjalistyczną dokumentację swoich projektów;
- 9) umiejętnie dokumentuje i prezentuje własne dokonania twórcze, wykorzystując warsztat tradycyjny i nowoczesne technologie.

3. Kreacja w aranżacji przestrzeni wystawienniczej

Uczeń:

- 1) myśli i działa kreatywnie, tworząc projekty przestrzenne;
- 2) samodzielnie inicjuje i koordynuje nowe zamierzenia;
- 3) nakreśla plan realizowanego zadania;
- 4) w swoich projektach czerpie z różnorodnych inspiracji, a także z dorobku kulturowego;
- 5) w twórczy sposób wykorzystuje wiedzę i zdobyte umiejętności;

6) dokonuje ewaluacji swoich osiągnięć.

SPECJALNOŚĆ: FOTOGRAFIA I FILM

Specjalizacja: ANIMACJA FILMOWA

Animacja filmowa to jedna ze specjalizacji specjalności artystycznej o nazwie: Fotografia i film. Uczeń zdobywa wiedzę dotyczącą podstawowych zagadnień z zakresu animacji i jej historii. Kształci umiejętności związane z różnymi technikami animacji filmowej, tj. przetwarzania i ożywienia na ekranie statycznych obrazów rysunkowych, kukielkowych itp., poprzez filmowanie kolejnych faz ruchu narysowanego lub odpowiednio ustawionego obiektu statycznego. Animacja filmowa rozwija wyobraźnię czasowo-ruchową i wrażliwość na zmianę faz ruchu. Ze względu na specyfikę pracy przy animacji filmowej, nauka odbywa się poprzez działania praktyczne, zwłaszcza zespołowe. Absolwent wykazuje się wiedzą i umiejętnościami niezbędnymi do podjęcia pracy lub do nauki na poziomie akademickim.

CELE KSZTAŁCENIA – WYMAGANIA OGÓLNE

1. Wiadomości z zakresu animacji filmowej

Uczeń:

- 1) zapoznaje się z historią animacji filmowej, teoretycznymi zasadami tworzenia ruchu i innymi zagadnieniami związanymi z tą dyscypliną;
- 2) rozpoznaje różne techniki animacji filmowej.

2. Działania warsztatowe

Uczeń, poprzez realizację form animacyjnych, poznaje podstawowe techniki animacji filmowej w praktyce oraz samodzielnie dobiera odpowiednią technikę do realizacji zadania.

3. Działania twórcze

Uczeń:

- 1) wykorzystuje zdobytą wiedzę w działaniach twórczych;
- 2) eksperymentuje i poszukuje nowatorskich rozwiązań w zakresie dyscypliny;
- 3) w swoich projektach wykorzystuje wiedzę i umiejętności z innych dziedzin sztuki.

CELE KSZTAŁCENIA – WYMAGANIA SZCZEGÓŁOWE

1. Wiadomości z zakresu animacji filmowej

Uczeń:

- 1) zna dorobek polskiej i światowej animacji filmowej;
- 2) zna zjawisko animacji ruchu, zarówno w zakresie optyki, jak i psychofizjologii widzenia oraz zna pojęcia: animacja rysunkowa, wycinankowa, kukielkowa i inne stosowane w animacji filmowej;

- 3) definiuje podstawowe pojęcia z zakresu przygotowania projektu, realizacji różnych form animacji filmowej oraz zasad organizacji produkcji;
- 4) rozpoznaje i definiuje główne techniki animacji filmowej;
- 5) zna zasady tworzenia ruchu – iluzji ruchu i bezwładności wzroku;
- 6) wykazuje się znajomością zagadnień teoretycznych związanych z poszczególnymi etapami pracy nad produkcją animacji filmowej;
- 7) zna zasady tworzenia scenariusza i scenopisu filmowego (scenopisu obrazkowego – ang. storyboard).

2. Działania warsztatowe

Uczeń:

- 1) dobiera właściwe techniki animacji filmowej do realizacji formy animacyjnej;
- 2) organizuje warsztat pracy, dobierając właściwe narzędzia, materiały i technologie, a także środki ochrony osobistej;
- 3) odpowiednio planuje pracę, dzieląc ją na etapy: preprodukcji, produkcji, postprodukcji;
- 4) tworzy ćwiczeniowe formy animacyjne w podstawowych technikach animacji filmowej;
- 5) sporządza scenariusz animacji filmowej oraz poddaje go analizie;
- 6) planuje założenia budżetu na realizację formy animacyjnej;
- 7) realizuje animację filmową jako część projektu przedłożonego do wykonania lub samodzielne zadanie;
- 8) dokonuje montażu animacji filmowej z zespołem realizacyjnym, a w przypadku prostego projektu – samodzielnie;
- 9) udźwiękowia animację filmową z realizatorem dźwięku, a w przypadku prostego projektu – samodzielnie;
- 10) dokonuje oceny wartości artystycznych, estetycznych, użytkowych oraz jakości technicznej zrealizowanego projektu;
- 11) dokumentuje swoje dokonania i potrafi je zaprezentować;
- 12) przestrzega praw autorskich i pokrewnych, zarówno w fazie wstępnego projektu, jak i jego realizacji.

3. Działania twórcze

Uczeń:

- 1) przedstawia, formułuje i interpretuje różne pojęcia za pomocą formy animacyjnej;
- 2) dokonuje oceny wartości artystycznych, estetycznych oraz technicznych w animacji filmowej historycznej, współczesnej, a także w pracach własnych;

- 3) świadomie i właściwie dobiera środki wyrazu artystycznego do koncepcji pracy;
- 4) podejmuje działania niekonwencjonalne, takie jak: łączenie i wykorzystanie różnych technik animacji filmowej.

Specjalizacja: ANIMACJA KOMPUTEROWA

Animacja komputerowa to jedna ze specjalizacji specjalności artystycznej o nazwie: Fotografia i film. Uczeń zdobywa wiedzę dotyczącą podstawowych zagadnień z zakresu animacji i jej historii oraz śledzi aktywnie zmiany techniczne i technologiczne w obrębie animacji komputerowej. Kształci umiejętności związane z nowoczesnymi technikami animacji filmowej, tj. przetwarzania i ożywienia na ekranie statycznych obrazów i tworzenie ruchomych z wykorzystaniem technik, technologii i systemów komputerowych dwu- i trójwymiarowych (ang. Computer Generated Imaging – CGI). Animacja dwuwymiarowa – 2D, a w szczególności trójwymiarowa – 3D jako cyfrowy kontynuator sztuki animacji nieruchomych obiektów trójwymiarowych rozwija wyobraźnię czasowo-ruchową i wrażliwość na zmianę faz ruchu. Ze względu na specyfikę pracy przy animacji komputerowej, nauka odbywa się poprzez działania praktyczne, zwłaszcza zespołowe. Absolwent wykazuje się wiedzą i umiejętnościami niezbędnymi do podjęcia pracy m. in. w zakresie projektowania aplikacji mobilnych, przestrzeni wirtualnej czy gier komputerowych lub do nauki na poziomie akademickim.

CELE KSZTAŁCENIA – WYMAGANIA OGÓLNE

1. Wiadomości z zakresu animacji komputerowej

Uczeń:

- 1) zapoznaje się z historią animacji, w tym w szczególności animacji komputerowej – 2D i 3D, teoretycznymi zasadami tworzenia ruchu i innymi zagadnieniami związanymi z tą dyscypliną;
- 2) rozpoznaje różne techniki animacji dwu- i trójwymiarowej.

2. Działania warsztatowe

Uczeń, poprzez realizację form animacyjnych, poznaje podstawowe techniki animacji komputerowej w praktyce oraz samodzielnie dobiera odpowiednią technikę do realizacji zadania, w szczególności łącząc ją z innymi elementami powstającego dzieła, w szczególności z dźwiękiem, muzyką, narracją.

3. Działania twórcze

Uczeń:

- 1) wykorzystuje zdobytą wiedzę w działaniach twórczych;

- 2) eksperymentuje i poszukuje nowatorskich rozwiązań w zakresie dyscypliny;
- 3) w swoich projektach wykorzystuje wiedzę i umiejętności z innych dziedzin sztuki.

CELE KSZTAŁCENIA – WYMAGANIA SZCZEGÓŁOWE

1. Wiadomości z zakresu animacji komputerowej

Uczeń:

- 1) zna dorobek polskiej i światowej animacji, w szczególności komputerowej;
- 2) zna zjawisko animacji ruchu, zarówno w zakresie optyki, jak i psychofizjologii widzenia;
- 3) definiuje podstawowe pojęcia z zakresu przygotowania projektu, realizacji różnych form animacji dwu- i trójwymiarowej oraz zasad organizacji produkcji;
- 4) rozpoznaje i definiuje główne techniki animacji 2D oraz 3D oraz rozumie zasady języka programowania;
- 5) zna zasady działania różnych systemów operacyjnych i programów komputerowych (w tym silników graficznych 2D oraz 3D) oraz stosowanych sprzętów w projektowaniu animacji komputerowej;
- 6) wykazuje się znajomością zagadnień teoretycznych związanych z poszczególnymi etapami pracy nad projektem animacji komputerowej;
- 7) zna zasady tworzenia scenariusza i scenopisu filmowego (scenopisu obrazkowego – ang. storyboard), aplikacji mobilnych i gier komputerowych, efektów specjalnych w filmach, prezentacji multimedialnych, wizualizacji (danych) oraz przestrzeni wirtualnej (form użytkowych czy elementów architektury), reklam, grafiki telewizyjnej, programów edukacyjnych.

2. Działania warsztatowe

Uczeń:

- 1) dobiera właściwe techniki animacji komputerowej do realizacji formy animacyjnej;
- 2) organizuje warsztat pracy, dobierając właściwe narzędzia, materiały i technologie, a także środki ochrony osobistej;
- 3) odpowiednio planuje pracę zgodnie z przedłożonym do realizacji scenariuszem i scenopisem, dzieli ją na etapy: preprodukcji, produkcji, postprodukcji;
- 4) tworzy różnorodne formy animacyjne w podstawowych technikach animacji komputerowej zaczynając od elementarnych form realizacyjnych poprzez stosowane w powszechnym użyciu (automatyczną animację ruchu i kształtu) po techniki specjalistyczne (postawy animacji postaci – animacji proceduralnej) oraz stosuje techniki przechwytywania ruchu (tzw. mocap – ang. motion capture);

- 5) sporządza prosty scenariusz animacji komputerowej oraz poddaje go analizie;
- 6) planuje założenia budżetu na realizację formy animacyjnej;
- 7) realizuje animację komputerową jako część projektu przedłożonego do wykonania lub samodzielnego zadania;
- 8) dokonuje montażu animacji komputerowej z zespołem realizacyjnym, a w przypadku prostego projektu – samodzielnie;
- 9) udźwiękowia animację filmową z realizatorem dźwięku, a w przypadku prostego projektu – samodzielnie;
- 10) dokonuje oceny wartości artystycznych, estetycznych, użytkowych oraz jakości technicznej zrealizowanego projektu;
- 11) dokumentuje swoje dokonania i potrafi je zaprezentować;
- 12) przestrzega praw autorskich i pokrewnych, zarówno w fazie wstępnego projektu, jak i jego realizacji.

3. Działania twórcze

Uczeń:

- 1) przedstawia, formułuje i interpretuje różne pojęcia za pomocą formy animacyjnej;
- 2) dokonuje oceny wartości artystycznych, estetycznych oraz technicznych animacji komputerowych w pracach własnych i innych;
- 3) świadomie i właściwie dobiera środki wyrazu artystycznego do koncepcji pracy;
- 4) podejmuje działania niekonwencjonalne, takie jak: łączenie i wykorzystanie różnych technik artystycznych przy wykorzystaniu technik i technologii komputerowych.

Specjalizacja: FOTOGRAFIA ARTYSTYCZNA

Fotografia artystyczna to jedna ze specjalizacji specjalności artystycznej o nazwie: Fotografia i film. Uczeń, w procesie kształcenia, zdobywa wiedzę z zakresu historii fotografii, techniki i technologii klasycznego obrazu fotograficznego. Poznaje możliwości nowoczesnych narzędzi cyfrowych, fotografowania i tworzenia obrazów za pomocą nowoczesnych programów komputerowych. Kształcenie w zakresie tej specjalności przygotowuje ucznia do podjęcia pracy oraz do nauki na poziomie akademickim.

CELE KSZTAŁCENIA – WYMAGANIA OGÓLNE

1. Wiadomości z zakresu fotografii artystycznej

Uczeń:

- 1) poznaje historię fotografii artystycznej, rozróżnia i definiuje podstawowe terminy i pojęcia z nią związane;

- 2) wykazuje się umiejętnością wyszukiwania potrzebnych informacji w celu poszerzania wiedzy.

2. Działania warsztatowe z zakresu fotografii

Uczeń:

- 1) potrafi świadomie zaplanować wykonanie wyznaczonego celu lub zadania, wykorzystując współczesne techniki i technologie oraz posługując się językiem sztuki fotograficznej;
- 2) w swoich działaniach łączy możliwości różnych obszarów fotografii;
- 3) świadomie wykorzystuje zdobytą wiedzę.

3. Kreacja obrazu fotograficznego

Uczeń:

- 1) wykorzystuje zdobytą wiedzę w działaniach twórczych;
- 2) eksperymentuje i poszukuje nowatorskich rozwiązań w zakresie dyscypliny;
- 3) w swoich projektach wykorzystuje wiedzę i umiejętności z innych dziedzin sztuki.

CELE KSZTAŁCENIA – WYMAGANIA SZCZEGÓŁOWE

1. Wiadomości z zakresu fotografii artystycznej

Uczeń:

- 1) wykazuje się podstawową wiedzą z zakresu historii fotografii;
- 2) rozróżnia i definiuje poszczególne rodzaje fotografii;
- 3) definiuje pojęcia z zakresu języka fotografii, techniki i technologii;
- 4) rozpoznaje poszczególne elementy budowy obrazu fotograficznego;
- 5) zna i rozróżnia najnowsze narzędzia do zapisu obrazu cyfrowego, obrazowania fotograficznego;
- 6) potrafi określić możliwości współczesnych aparatów fotograficznych i optyki;
- 7) samodzielnie formułuje założenia merytoryczne i techniczne realizowanego projektu;
- 8) zna podstawowe rodzaje źródeł światła i ich zastosowanie;
- 9) dostrzega rolę fotografii artystycznej we współczesnym świecie;
- 10) rozumie znaczenie autoprezentacji i przedstawiania realizowanych prac.

2. Działania warsztatowe z zakresu fotografii

Uczeń:

- 1) umiejętnie i bezpiecznie korzysta ze sprzętu i z urządzeń fotograficznych;
- 2) dobiera odpowiedni sprzęt do wykonania zadania;
- 3) planuje kolejne etapy pracy od koncepcji do realizacji zadania fotograficznego;
- 4) wykorzystuje w praktyce wiedzę z zakresu fotografii i budowy obrazu fotograficznego;

- 5) stosuje w praktyce wiedzę z zakresu współczesnych możliwości przetwarzania obrazu fotograficznego;
- 6) planuje koszty i przewiduje nakład czasu niezbędny do realizacji zadania;
- 7) prezentuje własny dorobek fotograficzny;
- 8) dokumentuje swoje dokonania artystyczne.

3. Kreacja obrazu fotograficznego

Uczeń:

- 1) nakreśla plan realizowanego projektu;
- 2) wprowadza nowatorskie i eksperymentalne działania, korzystając również z możliwości innych dziedzin artystycznych, zwłaszcza multimedialnych;
- 3) włącza najnowsze osiągnięcia techniki i technologii do kreacji swoich projektów;
- 4) swoją twórczością potrafi odnieść się do dorobku wybitnych fotografów, korzystając z ich doświadczeń i inspirując się ich pracami;
- 5) wykorzystuje wiedzę i zdobyte umiejętności w twórczy sposób;
- 6) dokonuje oceny wartości plastycznych i artystycznych własnych dokonań.

Specjalizacja: REALIZACJA OBRAZU FILMOWEGO

Realizacja obrazu filmowego to jedna ze specjalizacji specjalności artystycznej o nazwie: Fotografia i film. Uczeń, w procesie kształcenia, zdobywa wiedzę z zakresu historii filmu, języka filmowego oraz z techniki i technologii. Potrafi zastosować ją w praktyce, posługując się współczesnymi środkami twórczymi. Poznaje wszystkie etapy tworzenia utworu filmowego, możliwości nowoczesnych narzędzi i zaawansowanych programów komputerowych. Kształcenie w tej specjalności przygotowuje ucznia do podjęcia pracy zawodowej oraz do kształcenia się na poziomie akademickim.

CELE KSZTAŁCENIA – WYMAGANIA OGÓLNE

1. Wiadomości z zakresu realizacji obrazu filmowego

Uczeń:

- 1) poznaje podstawy historii filmu oraz język filmowy;
- 2) przyswaja terminy i pojęcia związane z tą dziedziną twórczości;
- 3) poznaje możliwości narzędzi do rejestracji obrazu filmowego;
- 4) uczy się samodzielnie oceniać i prezentować swoje pomysły i realizacje.

2. Działania warsztatowe

Uczeń:

- 1) świadomie planuje wyznaczone zadanie i organizuje warsztat pracy;

- 2) wykorzystuje współczesne możliwości tworzenia obrazu filmowego oraz dostępne techniki i technologie;
- 3) posługując się językiem mediów, wykorzystuje w swoich działaniach wiedzę i umiejętności praktyczne z pogranicza filmu oraz innych obszarów sztuk audiowizualnych.

3. Analizowanie i kreowanie utworu filmowego

Uczeń:

- 1) wykorzystuje zdobytą wiedzę w działaniach twórczych;
- 2) eksperymentuje i poszukuje nowatorskich rozwiązań w zakresie dyscypliny;
- 3) w swoich projektach wykorzystuje wiedzę i umiejętności z innych dziedzin sztuki.

CELE KSZTAŁCENIA – WYMAGANIA SZCZEGÓŁOWE

1. Wiadomości z zakresu realizacji obrazu filmowego

Uczeń:

- 1) wykazuje się podstawową wiedzą z zakresu historii filmu;
- 2) wymienia wybitnych klasyków filmu i charakteryzuje ich twórczość;
- 3) rozróżnia poszczególne gatunki filmowe;
- 4) rozróżnia i definiuje pojęcia z zakresu języka filmu, jego techniki i technologii;
- 5) rozpoznaje poszczególne elementy budowy utworu filmowego;
- 6) definiuje pojęcia z zakresu kompozycji i struktury dzieła filmowego;
- 7) zna najważniejsze zasady montażu filmowego;
- 8) samodzielnie formułuje założenia merytoryczne i techniczne realizowanego projektu;
- 9) zna możliwości techniczne dostępnego sprzętu audio-wideo;
- 10) zna podstawowe rodzaje źródeł światła i ich zastosowanie;
- 11) samodzielnie opisuje poszczególne etapy produkcji filmu;
- 12) przeprowadza analizę dzieł wybranych twórców;
- 13) dostrzega istotną rolę filmu we współczesnym świecie.

2. Działania warsztatowe

Uczeń:

- 1) przygotowuje koncepcję i plan realizacji zadania filmowego;
- 2) organizuje i koordynuje prace zespołu realizatorów;
- 3) dobiera odpowiedni sprzęt do wykonania zadania;
- 4) w działaniach praktycznych stosuje wiedzę z zakresu języka filmu i budowy utworu filmowego;

- 5) planuje koszty i przewiduje czas niezbędny do realizacji zadania;
- 6) stosuje w praktyce wiedzę z zakresu montażu;
- 7) bezpiecznie obsługuje sprzęt i urządzenia do rejestracji obrazu i dźwięku;
- 8) prezentuje własny dorobek filmowy;
- 9) zdobywa informacje z różnych źródeł i rozwija swoją wiedzę;
- 10) dokumentuje swoje dokonania.

3. Analizowanie i kreowanie utworu filmowego

Uczeń:

- 1) podejmuje i koordynuje planowane zadania;
- 2) nakreśla kształt realizowanego projektu;
- 3) wprowadza nowatorskie i eksperymentalne sposoby działania;
- 4) dobiera właściwe techniki i technologie do kreacji swoich projektów;
- 5) w twórczy sposób wykorzystuje wiedzę i zdobyte umiejętności.

Specjalizacja: REALIZACJE INTERMEDIALNE

Realizacje intermedialne to jedna ze specjalizacji specjalności artystycznej o nazwie: Fotografia i film. Uczeń, w procesie kształcenia, zdobywa wiedzę z zakresu działań intermedialnych m.in.: fotografii, filmu, wideo, animacji; poznaje możliwości nowoczesnych technik i technologii do rejestracji, edycji i emisji obrazu oraz dźwięku. Po zakończeniu nauki w zakresie tej specjalności absolwent jest przygotowany do pracy zawodowej oraz do kształcenia się na poziomie akademickim.

CELE KSZTAŁCENIA – WYMAGANIA OGÓLNE

1. Wiadomości teoretyczne z zakresu realizacji intermedialnych

Uczeń:

- 1) poznaje historię mediów oraz zagadnienia teoretyczne i warsztatowe związane z obszarem działań intermedialnych;
- 2) rozróżnia i definiuje podstawowe terminy i pojęcia;
- 3) potrafi samodzielnie sformułować i ocenić swoje koncepcje.

2. Działania warsztatowe

Uczeń:

- 1) wykorzystuje zdobytą wiedzę do realizacji wielopoziomowych zadań;
- 2) świadomie stosuje nowoczesne środki techniczne, łączy w swoich działaniach intermedialnych elementy z różnych obszarów audiowizualnych;
- 3) eksperymentuje i poszukuje oryginalnych rozwiązań;

4) prawidłowo dokumentuje i upowszechnia wykonaną pracę.

3. Kreacja działań intermedialnych

Uczeń:

- 1) kreuje, eksperymentuje i poszukuje własnych rozwiązań;
- 2) w projektach wykorzystuje zdobytą wiedzę z różnych obszarów nauki i sztuki;
- 3) umiejętnie transponuje idee na plastyczne działania intermedialne;
- 4) profesjonalnie archiwizuje, prezentuje, analizuje i ocenia osiągnięte przez siebie rezultaty.

CELE KSZTAŁCENIA – WYMAGANIA SZCZEGÓŁOWE

1. Wiadomości teoretyczne z zakresu realizacji intermedialnych

Uczeń:

- 1) opisuje podstawowe dokonania w historii mediów;
- 2) rozróżnia i definiuje poszczególne kierunki, rodzaje i trendy mediów;
- 3) definiuje i stosuje pojęcia z zakresu języka działań intermedialnych;
- 4) rozpoznaje i nazywa poszczególne fazy realizacji prac w różnych mediach;
- 5) rozróżnia i wymienia podstawowe cechy pokrewnych dyscyplin, np.: fotografii, filmu, wideo, animacji, technik realizacji dźwięku i obrazu;
- 6) rozróżnia i charakteryzuje najnowsze narzędzia do rejestracji, edycji i emisji;
- 7) samodzielnie formułuje założenia merytoryczne i techniczne zadanego projektu oraz sporządza plan pracy;
- 8) dostrzega znaczenie działań z pogranicza różnych mediów we współczesnym świecie.

2. Działania warsztatowe

Uczeń:

- 1) bezpiecznie organizuje warsztat pracy, dobiera odpowiednie środki i sprzęt do jej wykonania;
- 2) planuje kolejne etapy pracy – od koncepcji do realizacji zadania;
- 3) przewiduje czas potrzebny do realizacji zadania;
- 4) wykorzystuje w praktyce wiedzę teoretyczną z zakresu realizacji intermedialnych;
- 5) wykorzystuje w swoich pracach nowoczesne techniki i technologie;
- 6) wykonuje zadania z obszaru różnych mediów (np. fotografii, filmu, wideo i animacji);
- 7) stosuje w swoich działaniach praktyczną wiedzę z zakresu rejestracji, edycji i emisji;
- 8) umiejętnie archiwizuje, prezentuje i świadomie upowszechnia własny dorobek.

3. Kreacja działań intermedialnych

Uczeń:

- 1) samodzielnie kreuje, inicjuje i koordynuje podjęte działania intermedialne;
- 2) podejmuje niekonwencjonalne działania twórcze i eksperymenty artystyczne;
- 3) wprowadza nowatorskie rozwiązania, wykorzystując możliwości innych dziedzin i dyscyplin;
- 4) analizuje osiągnięte rezultaty i formułuje wnioski;
- 5) świadomie dobiera i optymalizuje formaty zapisu projektów;
- 6) dokonuje oceny wartości estetycznych oraz jakości technicznej prac zrealizowanych w ramach specjalności.

SPECJALNOŚĆ: FORMY RZEŹBIARSKIE

Specjalizacja: CERAMIKA ARTYSTYCZNA

Ceramika artystyczna to jedna ze specjalizacji specjalności artystycznej o nazwie: Formy rzeźbiarskie. Ze względu na swoją specyfikę jest dyscypliną łączącą elementy projektowania, rysunku, malarstwa i rzeźby. Kształcenie ucznia w tej dziedzinie rozwija jego umiejętności planowania, gospodarowania materiałami, współdziałania w grupie. Inspiruje do innowacyjnych działań artystycznych i technicznych. Rozwija wyobraźnię przestrzenną, wrażliwość na formę, teksturę i kolor. Po ukończeniu edukacji absolwent jest przygotowany do pracy zawodowej oraz do kształcenia się na poziomie akademickim.

CELE KSZTAŁCENIA – WYMAGANIA OGÓLNE

1. Wiadomości z zakresu ceramiki artystycznej

Uczeń:

- 1) rozpoznaje podstawowe materiały i techniki z zakresu ceramiki użytkowej i unikatowej, posługuje się terminologią związaną z tą dziedziną;
- 2) rozumie podstawowe procesy technologiczne zachodzące podczas formowania, suszenia i wypalania ceramiki.

2. Działania warsztatowe

Uczeń:

- 1) projektuje i realizuje formę przestrzenną i płaską w poznanych technikach ceramicznych z uwzględnieniem możliwości technologicznych;
- 2) właściwie dobiera i stosuje narzędzia do określonej techniki.

3. Kreacja z natury i z wyobraźni

Uczeń:

- 1) świadomie posługuje się różnorodnymi środkami wyrazu artystycznego, stosowanymi w ceramice;

- 2) kreuje formę przestrzenną z wyobraźni, umiejętnie transformuje pojęcia i idee na język ceramiki artystycznej;
- 3) prezentuje własne opinie na temat ceramiki artystycznej w kontekście projektowania i sztuki współczesnej.

CELE KSZTAŁCENIA – WYMAGANIA SZCZEGÓŁOWE

1. Wiadomości z zakresu ceramiki artystycznej

Uczeń:

- 1) rozróżnia podstawowe techniki formowania ceramiki, takie jak: modelowanie ręczne, odlewanie, toczenie;
- 2) rozróżnia i charakteryzuje właściwości materiałów ceramicznych głównych i pomocniczych, takich jak:
 - a) masa szamotowa, masa lejna, szkliwa,
 - b) gips, impregnaty;
- 3) rozróżnia i definiuje terminy dotyczące procesów technologicznych, takie jak: modelowanie, suszenie, angobowanie, wypalanie biskwitowe, szkliwienie, wypał, dekorowanie;
- 4) rozróżnia metody zdobienia ceramiki, np.: barwienie mas, dekorowanie naszkliwne, podszkliwne, szkliwienie;
- 5) wykazuje się podstawową wiedzą z zakresu historii ceramiki i rozumie jej wpływ na współczesny rozwój tej dyscypliny;
- 6) określa aktualne trendy w ceramice artystycznej.

2. Działania warsztatowe

Uczeń:

- 1) organizuje proces realizacyjny, projektuje i wykonuje: szkice koncepcyjne, rysunek wykonawczy, model w skali; właściwie planuje pracę, dzieląc ją na określone etapy: formowanie, suszenie, wypalanie, dekorowanie, wypalanie;
- 2) dostosowuje realizację do możliwości bazy warsztatowej, dopasowuje wielkość form do wielkości pieców, dobiera właściwe surowce do realizacji określonego charakteru zadania;
- 3) bezpiecznie obsługuje urządzenia związane z procesem technologicznym;
- 4) dobiera i stosuje właściwe narzędzia używane w ceramice (np.: rylce, brzeszczoty, kształtki);
- 5) uczestniczy w procesie załadunku i rozładunku pieca;

- 6) wybiera odpowiednią technikę szklwienia (np.: pistolet, pędzel, zanurzanie, polewanie);
- 7) sporządza dokumentację własnej pracy, korzystając z dostępnych programów graficznych i środków przekazu;
- 8) prezentuje efekty swojej pracy, opisuje kontekst jej powstania i źródła inspiracji; w sposób zrozumiały przedstawia proces technologiczny.

3. Kreacja z natury i z wyobraźni

Uczeń:

- 1) świadomie używa różnorodnych środków wyrazu artystycznego, modeluje formę, różnicuje ukształtowanie powierzchni, wykorzystuje takie właściwości materiału jak struktura i kolor;
- 2) dokonuje analizy i syntezy obserwowanych zjawisk i obiektów, interpretując je w ramach postawionego zagadnienia;
- 3) poszukuje własnego, oryginalnego sposobu interpretacji idei w tworzywie ceramicznym z możliwością łączenia z innymi materiałami.

Specjalizacja: KAMIENIARSTWO ARTYSTYCZNE I SZTUKATORSTWO

Kamieniarstwo artystyczne i sztukatorstwo to jedna ze specjalizacji specjalności artystycznej o nazwie: Formy rzeźbiarskie. Kształcenie w jej zakresie przygotowuje do wykonywania prac rzeźbiarskich w kamieniu, uczy wykonywania odlewów gipsowych jako modeli pomocniczych, zapoznaje uczniów z techniką i technologią obróbki kamienia oraz z technologią sztukatorską. Uczy umiejętności posługiwania się narzędziami i urządzeniami niezbędnymi w tej specjalizacji. Rozwija cechy systematyczności i dokładności zawodowej, wrażliwość, smak artystyczny i wyobraźnię w kształtowaniu form plastycznych. Absolwent jest przygotowany do podjęcia pracy w zawodzie oraz do kształcenia się na poziomie akademickim.

CELE KSZTAŁCENIA – WYMAGANIA OGÓLNE

1. Wiadomości z zakresu technik kamieniarskich i sztukatorskich

Uczeń:

- 1) zna i rozpoznaje podstawowe materiały i techniki kamieniarskie oraz sztukatorskie;
- 2) posługuje się słownictwem związanym z obróbką kamienia i sztukatorstwa, rozróżnia narzędzia rzeźbiarskie do obróbki kamienia.

2. Działania warsztatowe

Uczeń:

- 1) świadomie buduje rzeźbiarską formę przestrzenną i półprzestrzenną w kamieniu;

- 2) organizuje warsztat pracy i planuje proces tworzenia w tej dziedzinie;
- 3) rozpoznaje i dobiera odpowiedni materiał do formy rzeźbiarskiej;
- 4) łączy i wykorzystuje różne techniki i materiały, umiejętnie dobiera technikę do koncepcji rzeźby.

3. Kreacja z natury i z wyobraźni

Uczeń:

- 1) obserwuje naturę i twórczo ją interpretuje;
- 2) kreuje formę przestrzenną i półprzestrzenną z wyobraźni;
- 3) umiejętnie transformuje pojęcia i idee na język plastyczny.

CELE KSZTAŁCENIA – WYMAGANIA SZCZEGÓŁOWE

1. Wiadomości z zakresu technik kamieniarskich i sztukatorskich

Uczeń:

- 1) opanował podstawy technologiczne kamieniarstwa oraz sztukatorstwa i orientuje się we współczesnych trendach w tej dziedzinie;
- 2) rozróżnia i opisuje style i formy architektoniczne oraz ornamentykę stosowaną w kamieniarstwie artystycznym i sztukatorstwie na przestrzeni dziejów;
- 3) rozróżnia i definiuje pojęcia i terminy z zakresu kamieniarstwa artystycznego i sztukatorstwa;
- 4) rozpoznaje różnorodne gatunki kamienia: wapienie, piaskowce, marmury i granity oraz materiały pomocnicze stosowane w kamieniarstwie i sztukatorstwie (np.: glina, gips, żywice epoksydowe, sylikony, minerosy);
- 5) zna podstawowe zagadnienia z zakresu rysunku zawodowego kamieniarstwa artystycznego i sztukatorstwa.

2. Działania warsztatowe

Uczeń:

- 1) sprawnie i bezpiecznie posługuje się warsztatem technicznym i technologicznym;
- 2) umiejętnie używa narzędzi i urządzeń do obróbki ręcznej i mechanicznej, stosowanych w kamieniarstwie i sztukatorstwie;
- 3) posługuje się przyrządami do wykonywania kopii rzeźb, takimi jak: rama, pion, cyrkiel, kątownik, punktownica;
- 4) projektuje i wykonuje formy rzeźbiarskie i architektoniczne w kamieniu i stiuku, stosując środki wyrazu artystycznego charakterystyczne dla różnych technik;
- 5) stosuje odpowiednie sposoby zabezpieczenia kamienia i stiuku;

- 6) planuje kolejne etapy pracy – od projektu do realizacji;
- 7) zna i stosuje nowości technologiczne w zakresie obróbki kamienia oraz materiałów stosowanych w kamieniarstwie i sztukatorstwie;
- 8) potrafi wykonywać napisy i stosuje odpowiednie techniki wykuwania liter;
- 9) stosuje różne sposoby wykonywania odlewów, takie jak: forma tracona, forma klinowa, forma silikonowa, wykorzystuje zdobytą wiedzę i umiejętności do realizacji pracy na zadany temat;
- 10) wykorzystuje wiedzę z zakresu historii sztuki w wykonywaniu rekonstrukcji detalu architektonicznego i rzeźbiarskiego w różnych gatunkach kamienia i stiuku;
- 11) sprawnie wykonuje kopię detalu rzeźbiarskiego i architektonicznego w kamieniu i stiuku, stosując odpowiednie techniki i metody;
- 12) wykonuje studyjne kompozycje roślinne z natury;
- 13) opracowuje projekty elementów kamieniarskich i sztukatorskich na podstawie natury;
- 14) sporządza dokumentację projektową i realizacyjną;
- 15) prezentuje rezultaty swoich działań artystycznych.

3. Kreacja z natury i z wyobraźni

Uczeń:

- 1) przetwarza i interpretuje naturę, wykonując formy architektoniczne i rzeźbiarskie;
- 2) dokonuje oceny wartości plastycznych i artystycznych wykonanych prac;
- 3) dobiera środki wyrazu artystycznego do koncepcji pracy.

Specjalizacja: KOWALSTWO ARTYSTYCZNE I METALOPLASTYKA

Kowalstwo artystyczne i metaloplastyka to jedna ze specjalizacji specjalności artystycznej o nazwie: Formy rzeźbiarskie występująca dotychczas pod nazwą: Metaloplastyka. W ramach kształcenia uczeń zdobywa podstawową wiedzę z dziedziny obróbki metali na gorąco i na zimno oraz praktyczne umiejętności formowania metalu i łączenia go z innymi technikami i materiałami. Działania warsztatowe i twórcze pozwolą uczniowi rozwinąć umiejętności manualne, wyobraźnię przestrzenną i wrażliwość na formę. Absolwent jest przygotowany do podjęcia pracy zawodowej oraz do kształcenia się na poziomie akademickim, zwłaszcza w dziedzinie rzeźby.

CELE KSZTAŁCENIA – WYMAGANIA OGÓLNE

1. Wiadomości z zakresu technik kowalstwa artystycznego i metaloplastyki

Uczeń:

- 1) zna podstawowe materiały i techniki kowalskie oraz sposoby obróbki metalu;

- 2) rozróżnia stosowane w kowalstwie artystycznym i metaloplastyce narzędzia i urządzenia;
- 3) posługuje się specjalistycznym słownictwem.

2. Działania warsztatowe

Uczeń:

- 1) buduje formę rzeźbiarską płaską, półprzestrzenną i przestrzenną;
- 2) organizuje warsztat pracy i planuje proces tworzenia;
- 3) łączy i wykorzystuje różne, charakterystyczne dla dziedziny techniki i materiały;
- 4) właściwie dobiera technikę do koncepcji formy.

3. Interpretowanie natury oraz kreacja z natury i z wyobraźni

Uczeń:

- 1) obserwuje naturę i twórczo ją interpretuje;
- 2) kreuje formę płaską, półprzestrzenną i przestrzenną z wyobraźni;
- 3) umiejętnie transformuje pojęcia i idee na język plastyczny.

CELE KSZTAŁCENIA – WYMAGANIA SZCZEGÓŁOWE

1. Wiadomości z zakresu technik kowalstwa artystycznego i metaloplastyki

Uczeń:

- 1) definiuje podstawowe terminy i pojęcia z zakresu obróbki metalu, takie jak: modelowanie, odlew, negatyw, pozytyw, model tracony, konstrukcja, patyna, a także terminy i pojęcia dotyczące formy dzieła (bryła, konstrukcja, kompozycja, forma, faktura, ciężar, kierunki, kolor);
- 2) rozróżnia i charakteryzuje narzędzia i urządzenia oraz opisuje ich zastosowanie;
- 3) posługuje się terminologią z zakresu kowalstwa artystycznego i metaloplastyki;
- 4) zna historię swojej dziedziny i rozpoznaje style dzieł kowalstwa artystycznego i metaloplastyki, wykonanych na przestrzeni dziejów;
- 5) posługuje się terminami plastycznymi przy formułowaniu wypowiedzi;
- 6) poznaje nowe technologie i materiały.

2. Działania warsztatowe

Uczeń:

- 1) dobiera właściwe sposoby, techniki i działania w celu zrealizowania zaprojektowanej formy;
- 2) poprawnie dobiera narzędzia przyrządy i urządzenia do wykonania zadania oraz potrafi się nimi posługiwać;
- 3) organizuje własny warsztat pracy zgodnie z zasadami bezpieczeństwa;

- 4) planuje i przewiduje kolejne etapy realizacji pracy i potrafi je zorganizować w czasie;
- 5) w procesie projektowym i w jego realizacji stosuje umiejętności zdobyte w zakresie innych przedmiotów, takich jak: rzeźba, rysunek i malarstwo, podstawy projektowania;
- 6) świadomie posługuje się środkami wyrazu artystycznego;
- 7) projektuje, dokonuje pomiaru, przeskalowuje i sporządza rysunek techniczny formy przestrzennej i półprzestrzennej;
- 8) realizuje przestrzenny model z materiałów pomocniczych;
- 9) stosuje podstawowe technologie obróbki metalu (modelowanie, wyginanie, wycinanie, wiercenie, lutowanie, kucie, wyżarzanie, hartowanie, nitowanie, spawanie, trawienie, barwienie, polerowanie, repusowanie, zabezpieczenie powierzchni);
- 10) wykonuje prace zgodnie z projektem, dobierając stosowne metody i narzędzia;
- 11) wykonuje kompozycję płaską i przestrzenną na zadany temat;
- 12) łączy elementy liternicze i rzeźbiarskie w plakietach i realizacjach medalierskich;
- 13) łączy metal z innymi materiałami, biorąc pod uwagę walor estetyczny i zamysł koncepcyjny;
- 14) wykonuje dokumentację zrealizowanej pracy i profesjonalnie ją prezentuje;
- 15) wykorzystuje umiejętności projektowe i techniczne do realizacji kopii, utrwalających doświadczenia warsztatowe;
- 16) praktycznie ocenia nakład pracy i czas poświęcony realizacji;
- 17) przeprowadza proces twórczy – od koncepcji do realizacji;
- 18) stosuje nowe technologie i nowe materiały;
- 19) profesjonalnie dokumentuje oraz prezentuje swoją wiedzę i dokonania twórcze.

3. Interpretowanie natury oraz kreacja z natury i z wyobraźni

Uczeń:

- 1) świadomie i właściwie dobiera środki wyrazu artystycznego do koncepcji pracy;
- 2) inspirowanie się naturą i twórczo ją interpretuje;
- 3) podejmuje tematy abstrakcyjne (koncepcyjne), projektując ich formę płaską, półprzestrzenną i przestrzenną;
- 4) transformuje pojęcia i idee na język plastyczny;
- 5) dokonuje oceny wartości artystycznych własnych dokonań twórczych;
- 6) buduje spójną i logiczną wypowiedź na temat podjętych i zrealizowanych zadań.

Specjalizacja: SNYCERSTWO

Snycerstwo to jedna ze specjalizacji specjalności artystycznej o nazwie: Formy rzeźbiarskie. Kształcenie odbywa się przede wszystkim poprzez działania praktyczne. Uczeń rozwija wyobraźnię przestrzenną i wrażliwość na formę. Absolwent potrafi wykorzystać wiadomości i umiejętności zdobyte na zajęciach do świadomego posługiwania się technikami snycerskimi oraz do rozwijania zainteresowań artystycznych. Jest przygotowany do podjęcia pracy zawodowej oraz do kształcenia się na poziomie akademickim.

CELE KSZTAŁCENIA – WYMAGANIA OGÓLNE

1. Wiadomości z zakresu snycerstwa

Uczeń:

- 1) rozpoznaje podstawowe materiały i narzędzia;
- 2) posługuje się terminami i pojęciami z zakresu przedmiotu;
- 3) rozróżnia środki wyrazu.

2. Działania warsztatowe

Uczeń:

- 1) właściwie dobiera i stosuje narzędzia;
- 2) potrafi wykonać zadanie na podstawie projektu;
- 3) organizuje warsztat pracy i planuje pracę.

3. Kreacja w zakresie snycerstwa

Uczeń:

- 1) kreatywnie rozwija doświadczenia rzeźbiarskie;
- 2) twórczo wykorzystuje właściwości materiału i odpowiednią technologię w wykonywaniu projektów i ich realizacji.

CELE KSZTAŁCENIA – WYMAGANIA SZCZEGÓŁOWE

1. Wiadomości z zakresu snycerstwa

Uczeń:

- 1) zna historię snycerstwa i jego tradycje regionalne;
- 2) charakteryzuje współczesne snycerstwo i rzeźbę w drewnie oraz zna kierunki ich rozwoju;
- 3) definiuje i rozróżnia pojęcia oraz terminy związane z rzeźbą w drewnie;
- 4) rozróżnia funkcje i znaczenie snycerstwa oraz rozumie jego związek z innymi dziedzinami sztuki i rzemiosła;
- 5) rozróżnia tradycyjne i współczesne technologie w dziedzinie snycerstwa;
- 6) charakteryzuje i rozróżnia materiały oraz surowce;
- 7) rozpoznaje i charakteryzuje środki wyrazu artystycznego w rzeźbie i płaskorzeźbie;

8) wymienia sposoby opracowania powierzchni drewna.

2. Działania warsztatowe

Uczeń:

- 1) planuje etapy pracy projektowej i wykonawczej;
- 2) sporządza i czyta dokumentację projektową i wykonawczą;
- 3) dobiera materiał i narzędzia do specyfiki projektu;
- 4) realizuje zadanie zgodnie z uwarunkowaniami materiału i techniki;
- 5) planuje rozwiązania techniczne i technologiczne;
- 6) organizuje warsztat pracy zgodnie z zasadami bezpieczeństwa;
- 7) posługuje się narzędziami i urządzeniami warsztatu wykonawczego przy realizacji form przestrzennych i półprzestrzennych w drewnie;
- 8) stosuje odpowiednie techniki i umiejętności warsztatowe;
- 9) dokumentuje efekty własnej pracy;
- 10) prezentuje rezultaty swoich dokonań artystycznych.

3. Kreacja w zakresie rzeźby w drewnie

Uczeń:

- 1) dostosowuje odpowiednie techniki snycerskie do modeli i projektów;
- 2) jest kreatywny i konsekwentny w realizacji zadań;
- 3) dobiera środki wyrazu artystycznego do koncepcji pracy.

Specjalizacja: SZKŁO ARTYSTYCZNE

Szkło artystyczne to jedna ze specjalizacji specjalności artystycznej o nazwie: Formy rzeźbiarskie. Uczeń zdobywa na zajęciach wiedzę i umiejętności z zakresu podstaw szkła artystycznego, głównie poprzez działania praktyczne. Poznaje wybrane technologie, rozwija wyobraźnię twórczą i wrażliwość na formę, kolor, przestrzeń i efekty działania światła. Kształcenie ucznia w tej dziedzinie inspirowane go do podejmowania innowacyjnych działań artystycznych. Absolwent jest przygotowany do podjęcia pracy oraz do dalszego kształcenia się na poziomie akademickim.

CELE KSZTAŁCENIA – WYMAGANIA OGÓLNE

1. Wiadomości z zakresu szkła artystycznego

Uczeń:

- 1) rozpoznaje podstawowe materiały i techniki szkła artystycznego;
- 2) posługuje się słownictwem związanym z technikami, materiałami i środkami artystycznymi w tej dziedzinie.

2. Działania warsztatowe

Uczeń:

- 1) planuje kolejne etapy pracy w zależności od zamierzonych efektów artystycznych;
- 2) projektuje i realizuje formę płaską i przestrzenną w poznanej technice szklarskiej;
- 3) organizuje warsztat pracy, wykorzystując różne techniki, technologie, materiały szklarskie;
- 4) właściwie dobiera technikę do koncepcji pracy.

3. Kreacja z natury i z wyobraźni

Uczeń:

- 1) obserwuje naturę i twórczo ją interpretuje;
- 2) kreuje formę przestrzenną i płaską z wyobraźni;
- 3) umiejętnie transformuje pojęcia i idee na język plastyczny.

CELE KSZTAŁCENIA – WYMAGANIA SZCZEGÓŁOWE

1. Wiadomości z zakresu szkła artystycznego

Uczeń:

- 1) definiuje, rozróżnia i stosuje podstawowe terminy, pojęcia i środki wyrazu plastycznego z dziedziny szkła artystycznego:
 - a) kompozycja, bryła, faktura, kolor,
 - b) przenikanie i odbijanie światła;
- 2) charakteryzuje najważniejsze zagadnienia z zakresu historii szkła artystycznego;
- 3) określa właściwości podstawowych materiałów i surowców stosowanych w technikach szklarskich;
- 4) rozróżnia i definiuje podstawowe technologie obróbki oraz zdobienia szkła:
 - a) matowanie, szlifowanie, grawerowanie,
 - b) stapianie, zgrzewanie, gięcie, klejenie,
 - c) malowanie na zimno i na gorąco,
 - d) łączenie elementów;
- 5) identyfikuje i charakteryzuje narzędzia i urządzenia stosowane w obróbce szkła; planuje etapy procesu technologicznego właściwe dla danego materiału.

2. Działania warsztatowe

Uczeń:

- 1) organizuje warsztat pracy, prawidłowo dobierając narzędzia, materiały i technologie, a także środki ochrony osobistej:
 - a) stosuje odpowiednie metody i techniki pracy do osiągnięcia zamierzonych efektów,

- b) korzysta z różnych rodzajów narzędzi i urządzeń do obróbki i zdobienia szkła,
 - c) podczas pracy z materiałami wymagającymi ochrony ciała stosuje fartuchy ochronne, rękawice, maski, okulary i słuchawki;
- 2) świadomie planuje pracę, dzieląc ją na kolejne etapy (projektowanie, modelowanie lub realizacja, ekspozycja);
 - 3) kreatywnie rozwiązuje zadanie projektowe, stosuje odpowiednią technikę jego realizacji;
 - 4) świadomie i właściwie dobiera środki wyrazu artystycznego do koncepcji pracy;
 - 5) tworzy prace przestrzenne i płaskie: monochromatyczne i wielobarwne;
 - 6) sporządza dokumentację swojej pracy, wykorzystując techniki tradycyjne i nowoczesną technologię;
 - 7) prezentuje efekty swojej pracy, posługując się językiem plastycznym.

3. Kreacja z natury i z wyobraźni

Uczeń:

- 1) przedstawia, formułuje i interpretuje pojęcia i idee za pomocą formy przestrzennej i płaskiej;
- 2) tworzy formy unikatowe i użytkowe z wyobraźni oraz inspirowane naturą, przekształca swoje wrażenia na właściwe środki wyrazu artystycznego;
- 3) podejmuje działania niekonwencjonalne, takie jak: mieszanie technik, łączenie różnych materiałów, eksperymentowanie;
- 4) analizuje i ocenia wartości artystyczne, estetyczne oraz techniczne dzieł z dziedziny współczesnego oraz historycznego szkła;
- 5) konfrontuje i dokonuje ewaluacji własnych osiągnięć artystycznych w swojej specjalności.

Specjalizacja: TECHNIKI RZEŹBIARSKIE

Techniki rzeźbiarskie to jedna ze specjalizacji specjalności artystycznej o nazwie: Formy rzeźbiarskie, występująca dotychczas pod nazwą: Wyroby unikatowe. Uczeń, poprzez działania praktyczne, zdobywa wiedzę i umiejętności z zakresu wybranych technik rzeźbiarskich. Dziedzina ma charakter interdyscyplinarny, pozwalający na jej korelację ze wszystkimi przedmiotami przewidzianymi na tym etapie edukacyjnym. W praktyce oznacza to, że uczeń potrafi wykorzystać wiadomości i umiejętności zdobyte na zajęciach do świadomego posługiwania się technikami rzeźbiarskimi oraz do rozwijania zainteresowań artystycznych. Absolwent jest przygotowany do podjęcia pracy zawodowej oraz do kształcenia się na poziomie akademickim.

CELE KSZTAŁCENIA – WYMAGANIA OGÓLNE

1. Wiadomości z zakresu technik rzeźbiarskich

Uczeń:

- 1) zna podstawowe materiały i narzędzia technik rzeźbiarskich;
- 2) posługuje się pojęciami z zakresu specjalności i rozpoznaje różnorodne środki wyrazu.

2. Działania warsztatowe

Uczeń:

- 1) wykorzystuje znajomość różnych technik w wykonywaniu projektów i ich realizacji;
- 2) planuje pracę i organizuje warsztat.

3. Kreatywne wykorzystanie technik rzeźbiarskich

Uczeń:

- 1) kreatywnie wykorzystuje doświadczenia rzeźbiarskie;
- 2) twórczo stosuje materiały i technologie w wykonywaniu i realizacji projektów.

CELE KSZTAŁCENIA – WYMAGANIA SZCZEGÓŁOWE

1. Wiadomości z zakresu technik rzeźbiarskich

Uczeń:

- 1) rozróżnia i definiuje tradycyjne i współczesne pojęcia oraz terminy związane z wybranymi technikami rzeźbiarskimi;
- 2) umiejętnie klasyfikuje formy;
- 3) rozróżnia funkcję i zastosowanie technik rzeźbiarskich oraz ich związki z innymi dziedzinami sztuki i rzemiosła;
- 4) orientuje się w tradycyjnych i współczesnych procesach technologicznych, stosowanych w zakresie dziedziny;
- 5) charakteryzuje materiały i surowce stosowane w technikach rzeźbiarskich;
- 6) określa sposoby realizacji formy na podstawie dokumentacji projektowej;
- 7) rozpoznaje środki wyrazu artystycznego w rzeźbie i płaskorzeźbie.

2. Działania warsztatowe

Uczeń:

- 1) prawidłowo planuje pracę od projektu do realizacji;
- 2) dobiera materiał, narzędzia i technologie do specyfiki założeń projektu;
- 3) wykorzystuje nowe rozwiązania techniczne i technologiczne stosowane w dziedzinie;
- 4) organizuje warsztat pracy zgodnie z zasadami bezpieczeństwa pracy;
- 5) wykonuje zadania zgodnie ze specyfiką materiałów i techniki;
- 6) obsługuje narzędzia i kontroluje ich stan techniczny;

- 7) umiejętnie realizuje formę rzeźbiarską z użyciem odpowiednich technik;
- 8) dokumentuje efekty własnej pracy;
- 9) prezentuje rezultaty swoich dokonań artystycznych.

3. Kreatywne wykorzystanie technik rzeźbiarskich

Uczeń:

- 1) koreluje założenia projektu z zastosowanymi technikami rzeźbiarskimi;
- 2) jest kreatywny i konsekwentny w realizacji zadań;
- 3) różnicuje środki wyrazu artystycznego stosownie do koncepcji projektu;
- 4) podejmuje działania niekonwencjonalne w zakresie wypowiedzi artystycznej.

SPECJALNOŚĆ: FORMY UŻYTKOWE – WZORNICTWO

Specjalizacja: PROJEKTOWANIE WYROBÓW ARTYSTYCZNYCH

Projektowanie wyrobów artystycznych to jedna ze specjalizacji specjalności artystycznej o nazwie: Formy użytkowe – wzornictwo. Jego specyfikę stanowi wzajemna zależność funkcji, konstrukcji i formy plastycznej. Uczeń zdobywa wiedzę teoretyczną, praktyczną i technologiczną w zakresie podstaw projektowania produktu – wyrobów artystycznych unikatowych i użytkowych. Nabywa umiejętności budowy formy posiadającej cechy użytkowe oraz indywidualne cechy plastyczne w zakresie ogólnej struktury, kompozycji, detalu, dekoracji i kolorystyki. Wiedza i umiejętności praktyczne, zdobyte w ramach przedmiotu projektowanie stosowane, stanowią podstawę do kształcenia się na poziomie akademickim oraz do twórczej działalności zawodowej.

CELE KSZTAŁCENIA – WYMAGANIA OGÓLNE

1. Wiadomości z zakresu projektowania stosowanego

Uczeń:

- 1) ma podstawową wiedzę z zakresu surowców i materiałów możliwych do wykorzystania w procesie produkcji oraz techniki i technologii wytwarzania produktów – wyrobów artystycznych unikatowych i użytkowych;
- 2) posługuje się słownictwem związanym z technikami, materiałami i środkami artystycznymi w tej dziedzinie.

2. Działania warsztatowe

Uczeń:

- 1) planuje kolejne etapy pracy w zależności od zamierzonych efektów artystycznych;
- 2) projektuje i realizuje wyroby artystyczne w różnorodnych materiałach;
- 3) organizuje warsztat pracy, wykorzystując różne techniki, technologie, surowce;

4) właściwie dobiera metodę, technikę, narzędzia i materiały do koncepcji pracy.

3. Kreacja z natury i z wyobraźni

Uczeń:

- 1) obserwuje naturę i twórczo ją interpretuje;
- 2) kreuje formę przestrzenną i płaską z wyobraźni;
- 3) umiejętnie transformuje pojęcia i idee na język plastyczny.

CELE KSZTAŁCENIA – WYMAGANIA SZCZEGÓŁOWE

1. Wiadomości z zakresu projektowania stosowanego

Uczeń:

- 1) definiuje, rozróżnia i stosuje podstawowe terminy, pojęcia i środki wyrazu plastycznego z dziedziny projektowania stosowanego:
 - a) materia, forma, faktura, kolor, detal, dekoracja,
 - b) konstrukcja, funkcja, ergonomia, estetyka;
- 2) charakteryzuje najważniejsze zagadnienia z zakresu teorii projektowania;
- 3) korzysta, selekcjonuje i krytycznie ocenia informacje z różnych źródeł;
- 4) wykazuje się podstawową wiedzą z zakresu historii wzornictwa i sztuki stosowanej;
- 5) zna teoretyczne podstawy projektowania, rysunku technicznego, zawodowego i materiałoznawstwa;
- 6) zna metody pracy z podstawowymi materiałami używanymi w modelowaniu: materiałami plastycznymi, tworzywami sztucznymi, drewnem, metalem, gipsem, a także narzędziami niezbędnymi do ich obróbki oraz z metodami wykończenia modeli i makiet;
- 7) określa i charakteryzuje różne sposoby obróbki materiałów oraz podstawowe połączenia, konstrukcje;
- 8) rozumie konieczność podporządkowania projektowania wymogom technologicznym oraz produkcji seryjnej wyrobu;
- 9) posiada umiejętność analizowania formy i funkcji obiektu.

2. Działania warsztatowe

Uczeń:

- 1) organizuje warsztat pracy, prawidłowo dobierając narzędzia, materiały i technologie, a także środki ochrony osobistej:
 - a) stosuje odpowiednie metody i techniki pracy do osiągnięcia zamierzonych efektów,
 - b) korzysta z różnych rodzajów narzędzi i urządzeń do obróbki i zdobienia produktu,

- c) podczas pracy z materiałami wymagającymi ochrony ciała stosuje: fartuchy ochronne, rękawice, maski, okulary i słuchawki;
- 2) świadomie planuje pracę, dzieląc ją na kolejne etapy (projektowanie, modelowanie lub realizacja, ekspozycja);
 - 3) kreatywnie rozwiązuje zadanie projektowe, stosuje odpowiednią technikę jego realizacji;
 - 4) świadomie i właściwie dobiera środki wyrazu artystycznego do koncepcji pracy;
 - 5) projektuje i wykonuje różne formy użytkowe w oparciu o zasady funkcji, konstrukcji, formy plastycznej i ergonomii;
 - 6) sporządza dokumentację swojej pracy, wykorzystując techniki tradycyjne i nowoczesną technologię;
 - 7) prezentuje efekty swojej pracy, posługując się językiem plastycznym.

3. Kreacja z natury i z wyobraźni

Uczeń:

- 1) przedstawia, formułuje i interpretuje pojęcia i idee za pomocą formy przestrzennej i płaskiej;
- 2) tworzy formy unikatowe i użytkowe z wyobraźni oraz inspirowane naturą, przekształca swoje wrażenia na właściwe środki wyrazu artystycznego;
- 3) podejmuje działania niekonwencjonalne, takie jak: mieszanie technik i funkcji, łączenie różnych materiałów, eksperymentowanie;
- 4) analizuje i ocenia wartości artystyczne, estetyczne oraz techniczne dzieł z dziedziny współczesnego oraz historycznego wzornictwa i sztuki stosowanej;
- 5) konfrontuje i dokonuje ewaluacji własnych osiągnięć artystycznych w swojej specjalności.

Specjalizacja: LUTNICTWO ARTYSTYCZNE

Lutnictwo artystyczne to jedna ze specjalizacji specjalności artystycznej o nazwie: Formy użytkowe – wzornictwo. Uczeń zdobywa podstawową wiedzę i umiejętności z zakresu projektowania i budowy instrumentów lutniczych. Przedmiot ma charakter interdyscyplinarny, obejmuje kształcenie plastyczne i podstawy muzyczne. Uczeń poprzez zajęcia warsztatowe i twórcze rozwija umiejętności manualne, wyobraźnię plastyczną i wrażliwość na formę. Wiedza i umiejętności z dziedziny muzyki stanowią podstawę do prawidłowej oceny właściwości dźwiękowych oraz sprawności technicznej zbudowanego instrumentu. Absolwent jest przygotowany do pracy zawodowej oraz do kształcenia się na poziomie akademickim.

CELE KSZTAŁCENIA – WYMAGANIA OGÓLNE

1. Wiadomości z zakresu lutnictwa artystycznego

Uczeń:

- 1) poznaje podstawowe pojęcia, terminy lutnicze i muzyczne oraz posługuje się nimi w procesie projektowania i wykonania instrumentu lutniczego;
- 2) poznaje materiały, techniki ich obróbki i narzędzia lutnicze.

2. Działania warsztatowe

Uczeń:

- 1) buduje instrument lutniczy;
- 2) organizuje warsztat pracy i planuje proces tworzenia dzieła.

3. Działania kreatywne

Uczeń:

- 1) łączy zdobytą wiedzę z praktyką lutniczą;
- 2) jest kreatywny w zakresie opracowywania projektów i tworzenia instrumentów lutniczych;
- 3) posługuje się różnymi środkami wyrazu artystycznego.

CELE KSZTAŁCENIA – WYMAGANIA SZCZEGÓŁOWE

1. Wiadomości z zakresu lutnictwa artystycznego

Uczeń:

- 1) definiuje, rozróżnia i stosuje podstawowe terminy i pojęcia z zakresu lutnictwa;
- 2) identyfikuje i rozróżnia środki wyrazu artystycznego stosowane w lutnictwie;
- 3) rozróżnia podstawowe zasady akustyczne instrumentów lutniczych;
- 4) rozróżnia i identyfikuje narzędzia i przyrządy lutnicze oraz zna ich przeznaczenie;
- 5) charakteryzuje podstawowe cechy stylów europejskich szkół lutniczych;
- 6) orientuje się we współczesnych trendach w zakresie projektowania instrumentów lutniczych.

2. Działania warsztatowe

Uczeń:

- 1) planuje etapy pracy projektowej i procesu tworzenia – od szkiców koncepcyjnych do budowy instrumentu;
- 2) tworzy instrument lutniczy zgodnie z założeniami i projektem; uwzględnia wymagania wykonawców, szczególnie w sferze akustyki i ergonomii;
- 3) dobiera i stosuje odpowiednie materiały, metody i techniki ich obróbki oraz właściwe sposoby wykończenia powierzchni;
- 4) analizuje i sporządza dokumentację techniczną i technologiczną instrumentów lutniczych;

- 5) posługuje się bezpiecznie warsztatem lutniczym, stosuje tradycyjne i współczesne techniki i technologie;
- 6) dokumentuje i profesjonalnie prezentuje własne dokonania twórcze;
- 7) ocenia pod względem plastycznym, ergonomicznym i brzmieniowym wykonany instrument;
- 8) wykorzystuje podstawowe pojęcia z zakresu gry na instrumencie strunowym.

3. Kreacja w zakresie lutnictwa artystycznego

Uczeń:

- 1) przetwarza i interpretuje naturę, czerpiąc z tradycji lutniczej;
- 2) dokonuje oceny wartości plastycznych i artystycznych swoich dokonań;
- 3) dobiera środki wyrazu artystycznego do koncepcji pracy.

Specjalizacja: MEBLARSTWO ARTYSTYCZNE

Meblarstwo artystyczne to jedna ze specjalizacji specjalności artystycznej o nazwie: Formy użytkowe – wzornictwo. Jego specyfikę stanowi wzajemna zależność funkcji, konstrukcji i formy plastycznej. Uczeń zdobywa wiedzę teoretyczną, praktyczną i technologiczną w zakresie projektowania i wykonywania mebli i małych form użytkowych. Nabywa umiejętności budowy formy posiadającej cechy użytkowe oraz indywidualne cechy plastyczne w zakresie ogólnej struktury, kompozycji, detalu, dekoracji i kolorystyki. Wiedza i umiejętności praktyczne, zdobyte w ramach przedmiotu meblarstwo artystyczne, stanowią podstawę do kształcenia się na poziomie akademickim oraz do twórczej działalności zawodowej.

CELE KSZTAŁCENIA – WYMAGANIA OGÓLNE

1. Wiadomości z dziedziny meblarstwa artystycznego

Uczeń:

- 1) poznaje podstawowe pojęcia i terminy plastyczne z zakresu meblarstwa oraz najważniejsze style;
- 2) rozumie ich znaczenie i stosuje je w projektowaniu i realizacji tradycyjnych lub współczesnych form meblarskich.

2. Działania warsztatowe i twórcze

Uczeń w sposób twórczy wykorzystuje zdobytą wiedzę i umiejętności manualne w realizacji różnych form meblarskich.

3. Percepcja sztuki i działania kreatywne

Uczeń w swoich działaniach twórczych dokonuje analizy, syntezy oraz interpretacji różnych źródeł, kreatywnie transformując pojęcia i idee na język plastyczny.

CELE KSZTAŁCENIA – WYMAGANIA SZCZEGÓŁOWE

1. Wiadomości z dziedziny meblarstwa artystycznego

Uczeń:

- 1) rozróżnia i definiuje podstawowe pojęcia i terminy z zakresu meblarstwa;
- 2) korzysta, selekcionuje i krytycznie ocenia informacje z różnych źródeł;
- 3) wykazuje się podstawową wiedzą z zakresu historii meblarstwa;
- 4) zna teoretyczne podstawy projektowania, rysunku technicznego, zawodowego i technologii meblarstwa;
- 5) określa i charakteryzuje różne sposoby obróbki materiałów oraz podstawowe połączenia, konstrukcje (szkieletowe i skrzyniowe).

2. Działania warsztatowe i twórcze

Uczeń:

- 1) wykorzystuje zarówno tradycje artystyczne i technologiczne, jak też nowoczesne metody w projektowaniu i wykonywaniu mebli i innych form użytkowych;
- 2) odczytuje i sporządza dokumentację projektową i realizacyjną;
- 3) planuje kolejne etapy pracy – od projektu do realizacji;
- 4) sprawnie i bezpiecznie posługuje się warsztatem technicznym i technologicznym w meblarstwie, wykorzystuje podstawowe narzędzia, urządzenia i maszyny stolarskie;
- 5) projektuje i wykonuje różne formy meblarskie w oparciu o zasady funkcji, konstrukcji, formy plastycznej i ergonomii;
- 6) profesjonalnie dokumentuje swoje dokonania, wykorzystując techniki tradycyjne i nowoczesną technologię;
- 7) prezentuje i konfrontuje własne pomysły, poglądy i dokonania twórcze, posługując się właściwym językiem plastycznym.

3. Kreacja w zakresie meblarstwa artystycznego

Uczeń:

- 1) dokonuje oceny wartości artystycznych, estetycznych oraz jakości technicznej dzieł, potrafi uzasadnić swoją opinię;
- 2) kreatywnie rozwiązuje problemy zawodowe;
- 3) dobiera środki wyrazu artystycznego do koncepcji wykonywanej pracy.

Specjalizacja: PROJEKTOWANIE UBIORU

Projektowanie ubioru to jedna ze specjalizacji specjalności artystycznej o nazwie: Formy użytkowe – wzornictwo. Określa działania plastyczne związane zarówno z kreowaniem form unikatowych, jak i użytkowych. Uczeń zdobywa wiedzę z zakresu projektowania ubioru, a także rozwija wyobraźnię i wrażliwość na kolor. Poprzez działania warsztatowe i twórcze rozwija umiejętności w zakresie formy przestrzennej. Dzięki wiedzy i kompetencjom zdobytym na zajęciach uczeń jest przygotowany do podjęcia pracy zawodowej oraz do kształcenia się na poziomie akademickim w tej lub pokrewnej dziedzinie.

CELE KSZTAŁCENIA – WYMAGANIA OGÓLNE

1. Wiadomości z zakresu projektowania ubioru

Uczeń:

- 1) rozróżnia podstawowe materiały i techniki z zakresu projektowania i kreacji ubioru;
- 2) posługuje się terminologią związaną z projektowaniem ubioru, technologią, materiałami i ze środkami artystycznymi w ubiorze.

2. Działania warsztatowe

Uczeń:

- 1) realizuje formę ubioru na podstawie projektu;
- 2) planuje proces tworzenia i organizuje warsztat pracy;
- 3) świadomie łączy i wykorzystuje różne materiały, techniki i technologie w pracy projektowej i realizacyjnej.

3. Interpretowanie różnych źródeł inspiracji oraz kreacja formy z wyobraźni

Uczeń analizuje różne źródła inspiracji, twórczo je interpretuje, kreatywnie transformuje pojęcia i idee na język plastyczny.

CELE KSZTAŁCENIA – WYMAGANIA SZCZEGÓŁOWE

1. Wiadomości z zakresu projektowania ubioru

Uczeń:

- 1) opisuje podstawowe trendy w ubiorze historycznym i współczesnym;
- 2) rozróżnia i definiuje terminy i pojęcia z zakresu projektowania ubioru;
- 3) rozróżnia podstawowe technologie i techniki stosowane w projektowaniu i realizacji ubioru;
- 4) rozróżnia i charakteryzuje podstawowe materiały i narzędzia warsztatu projektowego i realizacyjnego, w tym środki tradycyjne oraz nowoczesne;
- 5) rozpoznaje środki wyrazu plastycznego – strukturę i logikę w projektowaniu ubioru;

- 6) wykazuje się znajomością podstawowych zagadnień z zakresu projektowania i realizacji ubioru, uwzględniając kanon modelowej sylwetki oraz sposoby prezentacji ubioru;
- 7) opisuje kolejne etapy procesu twórczego;
- 8) rozumie sens artystycznego i technologicznego eksperymentu.

2. Działania warsztatowe

Uczeń:

- 1) wykorzystuje zdobytą wiedzę i umiejętności z różnych dyscyplin do projektowania i realizacji ubioru, zgodnie z jego funkcją i przeznaczeniem;
- 2) świadomie posługuje się środkami wyrazu artystycznego w projektowaniu i w realizacji ubioru;
- 3) organizuje proces twórczy, planuje etapy pracy projektowej – od szkiców koncepcyjnych do realizacji;
- 4) organizuje warsztat realizacyjny, posługując się nim sprawnie i bezpiecznie;
- 5) wykorzystuje różnorodne materiały, techniki i technologie w realizacji ubioru, dobiera je i odpowiednio łączy w celu osiągnięcia założeń projektowych;
- 6) pracuje indywidualnie i zespołowo przy realizacji ćwiczeń i wieloetapowych zadań;
- 7) prezentuje, konfrontuje i krytycznie ocenia własne dokonania twórcze, posługując się właściwym językiem plastycznym;
- 8) stosuje w pracy projektowej i realizacyjnej technologie tradycyjne oraz rozwiązania niekonwencjonalne;
- 9) stosuje w praktyce projektowej zasady rysunku żurnalowego i rysunku technicznego;
- 10) posługuje się sprawnie programami graficznymi i multimedialnymi w procesie projektowania, stosuje je także do dokumentowania, prezentacji i promocji własnych dokonań twórczych;
- 11) komponuje ubiór, uwzględniając jego przeznaczenie, okoliczności, dla których powstaje, oraz cechy psychofizyczne potencjalnego użytkownika;
- 12) modeluje elementy i całościowe formy ubioru.

3. Interpretowanie różnych źródeł inspiracji oraz kreacja formy z wyobraźni

Uczeń:

- 1) dokonuje oceny wartości artystycznych, estetycznych oraz jakości technicznej i technologicznej swoich prac, potrafi uzasadnić swoją opinię;
- 2) analizuje i krytycznie ocenia źródła informacji;

- 3) korzysta z wybranego materiału źródłowego, używa odpowiednich środków wyrazu artystycznego w procesie projektowym i realizacyjnym;
- 4) inspirować się otaczającą rzeczywistością i transponuje swoje wrażenia na środki wyrazu artystycznego, tworzy koncepcje projektowe z wyobraźni;
- 5) konsekwentnie rozwija założenia projektowe w procesie twórczym;
- 6) podejmuje działania eksperymentalne;
- 7) kreuje indywidualny styl artystyczny.

Specjalizacja: PROJEKTOWANIE ZABAWEK

Projektowanie zabawek to jedna ze specjalizacji specjalności artystycznej o nazwie: Formy użytkowe – wzornictwo. Jest to dziedzina o wieloletniej tradycji, ściśle związana z kulturą człowieka, historią sztuki i wzornictwa oraz z rozwojem psychomotorycznym dziecka. Uczeń, poprzez ćwiczenia praktyczne i działania twórcze, zdobywa wiedzę i umiejętności z zakresu historii zabawkarstwa, tradycji artystycznej, ergonomii i psychologii dziecka, projektowania i wykonywania zabawek. Wiedza, umiejętności i kompetencje, zdobyte w ramach tego przedmiotu, stanowią podstawę do podjęcia pracy zawodowej oraz umożliwiają kształcenie się na poziomie akademickim.

CELE KSZTAŁCENIA – WYMAGANIA OGÓLNE

1. Wiadomości z zakresu projektowania zabawek

Uczeń poznaje podstawowe pojęcia i terminy z dziedziny zabawkarstwa, rozumie ich znaczenie i wykorzystuje w projektowaniu i realizacji tradycyjnych lub współczesnych zabawek.

2. Działania warsztatowe

Uczeń w sposób twórczy wykorzystuje zdobytą wiedzę i umiejętności manualne w realizacji różnych form zabawkarskich.

3. Interpretacja natury i kreacja w projektowaniu zabawek

Uczeń w swoich działaniach twórczych dokonuje analizy, interpretacji i syntezy różnych źródeł, kreatywnie transformuje pojęcia i idee na język plastyczny.

CELE KSZTAŁCENIA – WYMAGANIA SZCZEGÓŁOWE

1. Wiadomości z zakresu projektowania zabawek

Uczeń:

- 1) zna i definiuje podstawowe kierunki historii zabawkarstwa, jego tradycji artystycznej i technologicznej;
- 2) korzysta, selekcjonuje i krytycznie ocenia informacje z różnych źródeł;

- 3) rozróżnia zabawki unikatowe i masowe;
- 4) rozróżnia i definiuje terminy i pojęcia z zakresu projektowania zabawek;
- 5) charakteryzuje zabawkę, określa jej funkcje, m.in. dydaktyczną, terapeutyczną oraz przeznaczenie;
- 6) rozróżnia główne środki wyrazu artystycznego w projektowaniu zabawek;
- 7) opisuje podstawowe tendencje dotyczące: psychologii dziecka, w tym rolę zabawy w rozwoju dziecka, ergonomii, antropometrii, funkcjonalności i bezpieczeństwa zabawek w odniesieniu do kształtu, konstrukcji oraz użytych materiałów;
- 8) rozróżnia sposoby obróbki materiałów użytych do wykonania zabawki, m.in. z drewna i tkanin, oraz możliwości techniczne stosowanych narzędzi, przyrządów, przyborów i maszyn;
- 9) analizuje, weryfikuje i rozwija wiedzę z zakresu swojej specjalności.

2. Działania warsztatowe

Uczeń:

- 1) projektuje i wykonuje zabawki, świadomie posługując się środkami wyrazu artystycznego;
- 2) sprawnie i bezpiecznie posługuje się warsztatem technicznym i technologicznym w procesie tworzenia zabawek;
- 3) planuje kolejne etapy pracy – od projektu do realizacji;
- 4) odczytuje i sporządza dokumentację projektową, realizacyjną i prezentacyjną;
- 5) prezentuje i konfrontuje własne pomysły, poglądy i dokonania twórcze, posługując się językiem plastycznym.

3. Interpretacja natury i kreacja w projektowaniu zabawek

Uczeń:

- 1) dokonuje oceny wartości artystycznych, estetycznych oraz jakości technicznej dzieł, potrafi uzasadnić swoje opinie;
- 2) twórczo wykorzystuje tradycje artystyczne w projektowaniu zabawki unikatowej;
- 3) inspirowanie się otaczającą rzeczywistością i transformowanie swoich wrażeń na środki wyrazu artystycznego;
- 4) tworzy koncepcje projektowe z wyobraźni.

Specjalizacja: TKANINA ARTYSTYCZNA

Tkanina artystyczna to jedna ze specjalizacji specjalności artystycznej o nazwie: Formy użytkowe – wzornictwo. Ma ona interdyscyplinarny charakter, a jej specyfika polega na przenikaniu się różnych działań plastycznych. Kształcenie w tej dyscyplinie – głównie

poprzez działania warsztatowe i twórcze - rozwija wiedzę z zakresu tkaniny artystycznej, kształtuje wrażliwość i wyobraźnię na kolor, formę i przestrzeń. Wiedza i kompetencje, zdobyte w ramach specjalizacji, umożliwiają podjęcie pracy zawodowej lub dalsze kształcenie się w tej lub pokrewnej dziedzinie na poziomie akademickim.

CELE KSZTAŁCENIA – WYMAGANIA OGÓLNE

1. Wiadomości z zakresu tkaniny artystycznej

Uczeń:

- 1) rozpoznaje podstawowe materiały i techniki tkackie;
- 2) posługuje się terminologią związaną z technikami, materiałami i środkami artystycznymi stosowanymi w tej dziedzinie.

2. Działania warsztatowe

Uczeń:

- 1) realizuje tkaninę na podstawie projektu;
- 2) organizuje warsztat pracy i planuje proces tworzenia;
- 3) łączy i wykorzystuje różne materiały, sploty, techniki i technologie.

3. Interpretowanie różnych źródeł inspiracji oraz kreacja formy z wyobraźni

Uczeń analizuje różne źródła inspiracji, twórczo je interpretuje, kreatywnie transponuje pojęcia i idee na język plastyczny.

CELE KSZTAŁCENIA – WYMAGANIA SZCZEGÓŁOWE

1. Wiadomości z zakresu tkaniny artystycznej

Uczeń:

- 1) charakteryzuje najważniejsze dokonania z historii tkaniny, z uwzględnieniem tradycji regionalnych oraz współczesnej tkaniny artystycznej i sztuki włókna;
- 2) rozróżnia i definiuje podstawowe terminy i pojęcia z zakresu tkaniny: rodzaje, charakterystykę, funkcje i przeznaczenie;
- 3) rozróżnia surowce oraz procesy technologiczne w zakresie tkaniny użytkowej i unikatowej;
- 4) rozróżnia i definiuje techniki realizacji tkaniny oraz podstawowe sploty tkackie;
- 5) rozpoznaje środki wyrazu plastycznego w projektowaniu tkaniny artystycznej (np. kompozycję, kolor, walor, światłocień, fakturę, splot);
- 6) rozróżnia i charakteryzuje narzędzia wchodzące w skład warsztatu realizacyjnego;
- 7) opisuje kolejne etapy powstawania tkaniny, używając specjalistycznego słownictwa;
- 8) rozumie celowość artystycznego i technologicznego eksperymentu.

2. Działania warsztatowe

Uczeń:

- 1) wykorzystuje zdobytą wiedzę i umiejętności z różnych dyscyplin do realizacji tkanin, zgodnie z ich funkcją i przeznaczeniem;
- 2) planuje etapy własnej pracy – od projektu do realizacji;
- 3) wykorzystuje różnorodne materiały, techniki i sploty w realizacji tkanin użytkowych i unikatowych, dobiera je, przygotowuje i odpowiednio łączy w myśl założeń projektowych;
- 4) w projektowaniu posługuje się technologią tradycyjną oraz nowoczesną;
- 5) bezpiecznie i sprawnie posługuje się warsztatem tkackim, wykorzystując techniki tradycyjne i eksperymentalne;
- 6) sporządza dokumentację swojej pracy, wykorzystując techniki tradycyjne i nowoczesną technologię;
- 7) prezentuje, konfrontuje i krytycznie ocenia własne dokonania twórcze, posługując się językiem plastycznym.

3. Interpretowanie różnych źródeł inspiracji oraz kreacja formy z wyobraźni

Uczeń:

- 1) dokonuje oceny wartości artystycznych, estetycznych oraz jakości technicznej i technologicznej prac, uzasadnia swoją opinię;
- 2) analizuje i krytycznie ocenia źródła informacji;
- 3) wykorzystuje wybrany materiał źródłowy; stosuje odpowiednie środki wyrazu artystycznego w procesie projektowym i realizacyjnym;
- 4) konsekwentnie rozwija założenia projektowe w procesie twórczym;
- 5) tworzy projekty kompozycji tkackich z wyobraźni, przekształca swoje wrażenia na środki wyrazu artystycznego;
- 6) podejmuje działania eksperymentalne w oparciu o zdobytą wiedzę i doświadczenia;
- 7) wypracowuje indywidualny styl artystyczny.

Specjalizacja: JUBILERSTWO

Jubilerstwo to jedna ze specjalizacji specjalności artystycznej o nazwie: Formy użytkowe – wzornictwo, występująca wcześniej pod nazwą: Złotnictwo. Celem kształcenia jest zdobycie przez ucznia wiedzy i umiejętności do kreatywnego rozwiązywania problemów projektowych i realizacyjnych. Ponadto preferuje się praktyczne i teoretyczne dostosowanie zawodu

jubitera do współczesnych wymagań rynkowych. Absolwent jest przygotowany do podjęcia pracy zawodowej oraz do kształcenia się na poziomie akademickim.

CELE KSZTAŁCENIA – WYMAGANIA OGÓLNE

1. Wiadomości z zakresu jubilerstwa

Uczeń:

- 1) definiuje najważniejsze terminy i pojęcia z zakresu jubilerstwa;
- 2) rozróżnia najważniejsze materiały stosowane w tej dziedzinie;
- 3) wykazuje się znajomością podstaw historii jubilerstwa, przepisów prawa probierczego i zasad obrotu metalami szlachetnymi.

2. Działania warsztatowe

Uczeń:

- 1) wykorzystuje wiedzę z zakresu historii biżuterii i historii sztuki do tworzenia autorskich realizacji jubilerskich;
- 2) świadomie dobiera i stosuje materiały oraz narzędzia do określonej techniki wykonania.

3. Kreacja w zakresie przedmiotu

Uczeń:

- 1) obserwuje naturę i twórczo ją interpretuje;
- 2) kreuje jubilerską formę przestrzenną;
- 3) umiejętnie transponuje idee na język plastyczny;
- 4) świadomie rozwija swoje umiejętności.

CELE KSZTAŁCENIA – WYMAGANIA SZCZEGÓŁOWE

1. Wiadomości z zakresu jubilerstwa

Uczeń:

- 1) charakteryzuje najważniejsze dokonania w historii jubilerstwa;
- 2) definiuje najważniejsze terminy i pojęcia z zakresu jubilerstwa;
- 3) rozróżnia i charakteryzuje materiały i technologie stosowane w tej dziedzinie;
- 4) poznaje tradycyjne zasady pracy w zawodzie;
- 5) zna i stosuje aktualne przepisy prawa probierczego;
- 6) poznaje zasady obrotu kamieniami i metalami szlachetnymi.

2. Działania warsztatowe

Uczeń:

- 1) posługuje się prawidłowo i bezpiecznie narzędziami i urządzeniami jubilerskimi;

- 2) kształtuje blachy, profiluje druty, łączy materiały trwale i ruchomo, dekoruje powierzchnię, używa technik wykończeniowych;
- 3) stosuje w działaniach warsztatowych wiedzę z zakresu materiałoznawstwa i technologii;
- 4) łączy doświadczenia z przedmiotów ogólnoplastycznych z projektowaniem kierunkowym;
- 5) wykorzystuje w projektowaniu formy historyczne;
- 6) projektuje i wykonuje różne formy i rodzaje biżuterii;
- 7) przygotowuje dokumentację projektową na płaszczyźnie i w modelach przestrzennych.

3. Kreacja w zakresie przedmiotu

Uczeń:

- 1) twórczo wykorzystuje inspiracje z różnych źródeł;
- 2) jest kreatywny w przetwarzaniu źródeł inspiracji; stosuje je w projektach i realizacjach warsztatowych;
- 3) wykorzystuje dostępne techniki i technologie w tworzeniu własnych koncepcji artystycznych;
- 4) dąży do doskonalenia własnej wiedzy i umiejętności.

SPECJALNOŚĆ: TECHNIKI GRAFICZNE

Specjalizacja: PROJEKTOWANIE GRAFICZNE

Projektowanie graficzne to jedna ze specjalizacji specjalności artystycznej o nazwie: Techniki graficzne, występujące wcześniej pod nazwami: Reklama wizualna oraz Techniki graficzne. Należy do dziedziny grafiki reklamowej i wydawniczej oraz reklamy wizualnej. Wpływa na kształtowanie przestrzeni publicznej i świadomości estetycznej społeczeństwa. Uzyskana w tym zakresie wiedza ma charakter kluczowy i interdyscyplinarny, koreluje z wieloma przedmiotami w kształceniu plastycznym. Absolwent po zakończeniu edukacji z projektowania graficznego jest przygotowany do podjęcia pracy w zawodzie lub kontynuacji nauki na poziomie akademickim.

CELE KSZTAŁCENIA - WYMAGANIA OGÓLNE

1. Wiadomości z zakresu projektowania graficznego

Uczeń:

- 1) poznaje podstawowe pojęcia oraz materiały i techniki z zakresu projektowania graficznego;
- 2) właściwie posługuje się terminami z zakresu technik graficznych, materiałów i środków artystycznych.

2. Działania warsztatowe

Uczeń projektuje, wykonuje lub przygotowuje do realizacji przekaz wizualny, wykorzystując różne, odpowiednio dobrane materiały i technologie.

3. Interpretacja i kreacja w projektowaniu graficznym

Uczeń analizuje zagadnienie projektowe, interpretuje i formułuje wypowiedź oraz umiejętnie transformuje idee na język plastyczny.

CELE KSZTAŁCENIA – WYMAGANIA SZCZEGÓŁOWE

1. Wiadomości z zakresu projektowania graficznego

Uczeń:

- 1) rozróżnia rodzaje kompozycji plastycznej;
- 2) definiuje pojęcia i terminy z dziedziny liternictwa i typografii;
- 3) zna zagadnienia z historii projektowania graficznego;
- 4) zna techniki mechanicznego i cyfrowego przetwarzania obrazu;
- 5) rozróżnia techniki i parametry druku;
- 6) właściwie dobiera narzędzia i programy graficzne do realizowanych projektów.

2. Działania warsztatowe

Uczeń:

- 1) planuje etapy pracy projektowej od szkiców koncepcyjnych do realizacji, w tym przygotowania projektu do druku;
- 2) stosuje w pracy projektowej tradycyjne oraz nowoczesne techniki i technologie;
- 3) stosuje analogowe i cyfrowe narzędzia rejestracji i przetwarzania obrazów;
- 4) projektuje różnorodne formy graficzne np. znak graficzny, elementy identyfikacji wizualnej, plakat, formy wydawnicze;
- 5) świadomie wykorzystuje środki plastyczne do kształtowania komunikatu wizualnego;
- 6) dokonuje oceny wartości artystycznych, estetycznych, użytkowych oraz jakości technicznej zrealizowanego projektu graficznego;
- 7) profesjonalnie dokumentuje i archiwizuje prace;
- 8) prezentuje efekty swojej pracy, przedstawia zastosowane nowe technologie.

3. Interpretacja i kreacja w projektowaniu graficznym

Uczeń:

- 1) świadomie i kreatywnie posługuje się środkami wyrazu artystycznego;
- 2) inspirowane otaczającą rzeczywistością, transponuje emocje i wrażenia na język plastyki;
- 3) wykorzystuje różnorodne technologie i podejmuje próby eksperymentowania w ich zakresie;

- 4) transformuje pojęcia i idee na język plastyczny;
- 5) dokonuje oceny wartości artystycznych własnych dokonań twórczych.

Specjalizacja: PUBLIKACJE MULTIMEDIALNE

Publikacje multimedialne to jedna ze specjalizacji specjalności artystycznej o nazwie: Techniki graficzne. Specjalizacja zawiera elementy projektowania graficznego i prezentacji multimedialnych, wykorzystywanych w środkach przekazu. Projektowanie graficzne, realizowane z zastosowaniem nowoczesnych technik i technologii, polega na przygotowywaniu wieloetapowych publikacji, takich jak np. strony internetowe. Działania w tym obszarze powinny prowadzić do publikowania, upowszechniania i promowania własnych dokonań twórczych oraz ponoszenia za nie odpowiedzialności. Absolwent jest przygotowany do wykonywania zawodu oraz do kontynuacji kształcenia się na poziomie akademickim.

CELE KSZTAŁCENIA – WYMAGANIA OGÓLNE

1. Wiadomości z zakresu publikacji multimedialnych

Uczeń:

- 1) zdobywa podstawową wiedzę z zakresu multimediiów;
- 2) poznaje środki plastyczne i techniczne;
- 3) posługuje się terminologią związaną ze specjalizacją.

2. Działania warsztatowe

Uczeń:

- 1) projektuje i wykonuje przekazy multimedialne;
- 2) prawidłowo organizuje warsztat pracy;
- 3) dobiera odpowiednie środki techniczne do realizowanej koncepcji;
- 4) prawidłowo dokumentuje i publikuje wykonaną pracę.

3. Kreacja w zakresie publikacji multimedialnych

Uczeń:

- 1) poszukuje nowatorskich rozwiązań w technikach komputerowych i podejmuje działania eksperymentalne;
- 2) w swoich projektach wykorzystuje wiedzę i umiejętności z innych dyscyplin artystycznych;
- 3) umiejętnie transponuje idee na język plastyczny;
- 4) świadomie referuje i ocenia osiągnięte przez siebie rezultaty.

CELE KSZTAŁCENIA – WYMAGANIA SZCZEGÓŁOWE

1. Wiadomości z zakresu publikacji multimedialnych

Uczeń:

- 1) rozróżnia i wymienia własności wirtualnych środowisk graficznych np. wektorowych i rastrowych, wskazuje sposoby ich zastosowania;
- 2) rozróżnia i definiuje pojęcia i terminy z zakresu multimediiów, technik graficznych; posługuje się odpowiednią terminologią w zakresie:
 - a) środków formalnych w grafice proceduralnej (reguły, zasady i prawa kompozycji),
 - b) budowania układów typograficznych,
 - c) trybów kolorów,
 - d) komunikatów w publicznej przestrzeni, np. witryn internetowych i banerów,
 - e) elementów i składników struktur multimedialnych, np.: projekcja, kadr, sekwencja, plan, aplikacja, podgląd, ścieżka dźwiękowa,
 - f) etapów montażu (np.: rejestracja, udźwiękowanie, multiplikacja, kopiowanie, konwertowanie, renderowanie).

2. Działania warsztatowe

Uczeń:

- 1) stosuje różnorodne środki wyrazu plastycznego w zdefiniowanym środowisku medialnym;
- 2) posługuje się narzędziami oprogramowania multimedialnego i graficznego 2D i 3D oraz przestrzeni wirtualnej;
- 3) bezpiecznie organizuje warsztat pracy, dobiera odpowiednie środki techniczne i formalne do zamierzonych zadań i projektów;
- 4) dobiera właściwe dla projektu narzędzia i metody pracy;
- 5) planuje etapy pracy – od projektu do realizacji;
- 6) przygotowuje i optymalnie wykorzystuje materiały do publikacji;
- 7) prezentuje zrealizowane projekty;
- 8) posługuje się urządzeniami zgodnie z zasadami bezpieczeństwa;
- 9) tworzy publikacje multimedialne, takie jak witryny internetowe i banery;
- 10) odpowiednio dobiera i optymalizuje formaty zapisu, dostosowując je do sposobu prezentacji i publikacji.

3. Kreacja w zakresie publikacji multimedialnych

Uczeń:

- 1) poszukuje nowych, oryginalnych rozwiązań twórczych w zakresie publikacji multimedialnych;

- 2) kreuje i prezentuje wersje i warianty projektów multimedialnych;
- 3) formułuje wnioski w procesie analizy osiągniętych rezultatów;
- 4) dokonuje oceny wartości estetycznych oraz jakości technicznych prac zrealizowanych w ramach specjalności.

Specjalizacja: TECHNIKI DRUKU ARTYSTYCZNEGO

Techniki druku artystycznego to jedna ze specjalizacji specjalności artystycznej o nazwie: Techniki graficzne, występująca wcześniej pod nazwą: Artystyczny druk sitowy. Uczeń zdobywa na zajęciach wiedzę i umiejętności z zakresu wybranych technik graficznych oraz kształtuje swoją wrażliwość plastyczną przez działania praktyczne. Celem kształcenia jest osiągnięcie przez ucznia świadomego posługiwania się środkami plastycznymi w dziedzinie grafiki warsztatowej. Absolwent jest przygotowany do podjęcia pracy zawodowej oraz do kształcenia się na poziomie akademickim

CELE KSZTAŁCENIA – WYMAGANIA OGÓLNE

1. Wiadomości z zakresu grafiki artystycznej

Uczeń:

- 1) zdobywa wiedzę z zakresu technologii i technik graficznych;
- 2) posługuje się słownictwem związanym z technikami druku artystycznego;
- 3) rozróżnia i charakteryzuje podstawowe techniki grafiki warsztatowej;
- 4) poznaje historie technik graficznych, najwybitniejszych przedstawicieli, ich dzieła oraz warsztat.

2. Działania warsztatowe

Uczeń:

- 1) stosuje podstawowe techniki i technologie w wybranych rodzajach druku artystycznego;
- 2) właściwie dobiera technikę do koncepcji oraz świadomie posługuje się wybranymi formami grafiki artystycznej.

3. Kreacja z natury i z wyobraźni

Uczeń:

- 1) obserwuje naturę i twórczo ją interpretuje;
- 2) realizuje projekty graficzne, inspirując się naturą lub kreując je z wyobraźni;
- 3) umiejętnie transponuje pojęcia i idee na język graficzny.

CELE KSZTAŁCENIA – WYMAGANIA SZCZEGÓŁOWE

1. Wiadomości z zakresu grafiki artystycznej

Uczeń:

- 1) definiuje, rozróżnia i stosuje podstawowe terminy i pojęcia z zakresu technik grafiki artystycznej (np.: matryca, odbitka, prasa graficzna, werniksy, dłuta, rama drukarska, kompozycja, forma, faktura, dominanta, kierunki, walor, kontrast, kolor, wzajemne oddziaływanie i współgranie środków plastycznych);
- 2) rozróżnia, opisuje i charakteryzuje wybrane techniki graficzne z uwzględnieniem rodzaju druku: wypukłego, wklęsłego i płaskiego;
- 3) rozróżnia rodzaje farb drukarskich z uwzględnieniem właściwości podłoża do druku (papier, tkanina, inne).

2. Działania warsztatowe

Uczeń:

- 1) prawidłowo i bezpiecznie korzysta z warsztatu pracy, dobierając odpowiednie narzędzia, materiały oraz środki ochrony osobistej:
 - a) korzysta z różnych rodzajów narzędzi i materiałów używanych w wybranych technikach graficznych,
 - b) właściwie korzysta z urządzeń niezbędnych do realizowanych technik graficznych, np. prasy graficznej, ramy drukarskiej;
- 2) świadomie dobiera techniki i metody pracy do realizowanego projektu;
- 3) właściwie rozplanowuje pracę, przygotowując projekt, opracowując matrycę i wykonując odbitki;
- 4) tworzy prace graficzne w wybranych rodzajach druku;
- 5) dokumentuje i profesjonalnie prezentuje własne dokonania twórcze.

3. Kreacja z natury i z wyobraźni

Uczeń:

- 1) realistycznie przedstawia bądź kreatywnie przetwarza rzeczywistość, stosując faktury, struktury, odrealniając kształty;
- 2) stosuje różne rodzaje kompozycji i wykorzystuje je w pracy plastycznej;
- 3) świadomie analizuje, interpretuje, formułuje i przedstawia pojęcia oraz idee za pomocą środków wyrazu, stosowanych w wybranych technikach grafiki warsztatowej.

SPECJALNOŚĆ: TECHNIKI MALARSKIE

Specjalizacja: TRADYCYJNE TECHNIKI MALARSKIE I POZŁOTNICZE

Tradycyjne techniki malarskie i pozłotnicze to jedna ze specjalizacji specjalności artystycznej o nazwie: Techniki malarskie. Uczeń poprzez działania warsztatowe i twórcze, zdobywa, poszerza i utrwała wiedzę, a także umiejętności techniczne i technologiczne

w zakresie warsztatu malarskiego i pozłotniczego. Ponadto kształtuje postawę świadomego i kreatywnego posługiwania się technikami malarskimi i pozłotniczymi. Po zakończeniu edukacji absolwent jest przygotowany do podjęcia pracy zawodowej oraz do kształcenia się na poziomie akademickim.

CELE KSZTAŁCENIA – WYMAGANIA OGÓLNE

1. Wiadomości z zakresu tradycyjnych technik malarskich i pozłotniczych

Uczeń:

- 1) wymienia i klasyfikuje podstawowe techniki malarskie i pozłotnicze oraz materiały i narzędzia stosowane do odpowiedniej techniki;
- 2) zna historię rozwoju technik malarskich i pozłotniczych, posługuje się słownictwem z nimi związanym;
- 3) rozróżnia i definiuje środki wyrazu plastycznego stosowane w tej dziedzinie.

2. Działania warsztatowe

Uczeń:

- 1) wykazuje się umiejętnościami warsztatowymi z zakresu tradycyjnych technik malarskich i pozłotniczych w działaniach praktycznych;
- 2) dobiera odpowiednie narzędzia i materiały do stosowanej techniki i tematu pracy, a także sprawnie i bezpiecznie posługuje się nimi;
- 3) dostosowuje środki wyrazu plastycznego do użytych w zadaniu technik malarskich i pozłotniczych.

3. Kreacja w zakresie tradycyjnych technik malarskich i pozłotniczych

Uczeń:

- 1) planuje proces twórczy;
- 2) wykazuje się myśleniem kreatywnym w określaniu i realizacji zadań.

CELE KSZTAŁCENIA – WYMAGANIA SZCZEGÓŁOWE

1. Wiadomości z zakresu tradycyjnych technik malarskich i pozłotniczych

Uczeń:

- 1) klasyfikuje techniki malarskie: wodne, pastele, olejne oraz pozłotnicze tradycyjne i współczesne; zna historię ich rozwoju;
- 2) rozumie i definiuje terminy i pojęcia stosowane w technikach malarskich i pozłotniczych;
- 3) zdobywa wiedzę na temat warsztatu właściwego dla poszczególnych technik malarskich i pozłotniczych;

- 4) rozróżnia i potrafi zdefiniować techniki rysunkowe wspomagające techniki malarskie: rysunek linearny, walorowy, światłocieniowy, w określonej skali oraz techniki zdobnicze: ryt, punca, grawerunek, odcisk;
- 5) zna zasady projektowania formy użytkowej;
- 6) opisuje środki wyrazu plastycznego w technikach malarskich i pozłotniczych;
- 7) korzysta z różnych źródeł i selekcjonuje pozyskane informacje.

2. Działania warsztatowe

Uczeń:

- 1) stosuje w praktyce zdobytą wiedzę i umiejętności warsztatowe z zakresu tradycyjnych technik malarskich i pozłotniczych;
- 2) dobiera właściwe narzędzia i materiały do stosowanej techniki malarskiej i pozłotniczej, w zależności od tematu realizowanej pracy;
- 3) stosuje techniki malarskie i pozłotnicze oraz technologie, korzystając z dorobku dawnych mistrzów;
- 4) stosuje podstawowe środki wyrazu artystycznego, charakterystyczne dla technik malarskich i pozłotniczych;
- 5) projektuje i realizuje formę użytkową (z uwzględnieniem technik malarskich, zdobniczych i pozłotniczych), wykorzystuje zdobytą wiedzę, doświadczenie i własną inwencję twórczą;
- 6) wykonuje z natury i wyobraźni szkice rysunkowe oraz malarskie, zdobywając doświadczenie do realizacji tematów w wybranej technice;
- 7) projektuje i wykonuje lub dobiera oprawę do pracy malarskiej;
- 8) planuje i realizuje prace malarskie i pozłotnicze z uwzględnieniem zasad bezpieczeństwa oraz całego procesu twórczego: koncepcja, projekt, przygotowanie podłoża, rysunek, ewentualne złocenia, elementy zdobnicze, podmalówka, właściwa warstwa malarska, laserunki, zabezpieczenia oraz odpowiednio dobrana i wykonana oprawa pracy;
- 9) wykonuje prace malarskie i pozłotnicze z wykorzystaniem technik wodnych, suchej pasteli, tempery, technik olejnych i mieszanych na odpowiednio wybranych i przygotowanych podłożach malarskich;
- 10) podejmuje odpowiedzialność za wykonanie zadania z zakresu technik malarskich i pozłotniczych, planuje poszczególne działania w czasie.

3. Kreacja w zakresie tradycyjnych technik malarskich i pozłotniczych

Uczeń:

- 1) w zadaniach z zakresu technik malarskich i pozłotniczych interpretuje naturę oraz kreuje pomysły z wyobraźni;
- 2) pogłębia, analizuje, uaktualnia i rozwija wiedzę i umiejętności z zakresu technik malarskich i pozłotniczych;
- 3) wykorzystuje określone techniki, a także podejmuje próby eksperymentowania w tym zakresie;
- 4) dokonuje oceny wartości artystycznych i estetycznych oraz jakości technicznej prac zrealizowanych w ramach specjalizacji.

Specjalizacja: MURAL

Mural to jedna ze specjalizacji specjalności artystycznej o nazwie: Techniki malarskie. Uczeń poprzez działania warsztatowe i twórcze, zdobywa, poszerza i utrwała wiedzę, a także umiejętności techniczne i technologiczne w zakresie warsztatu malarskiego związanego z murem, czyli malarstwem monumentalnym zarówno artystycznym, dekoracyjnym, reklamowym, jak i społecznym. Ponadto kształtuje postawę świadomego i kreatywnego posługiwania się technikami malarskimi i dekoracyjnymi, zna i stosuje prawo związane z tworzeniem murali w przestrzeni publicznej. Po zakończeniu edukacji absolwent jest przygotowany do podjęcia pracy zawodowej oraz do kształcenia się na poziomie akademickim.

CELE KSZTAŁCENIA - WYMAGANIA OGÓLNE

1. Wiadomości z zakresu technik malarskich

Uczeń:

- 1) wymienia i klasyfikuje podstawowe techniki malarskie i pokrewne oraz materiały i narzędzia stosowane do odpowiedniej techniki;
- 2) zna historię rozwoju technik malarskich oraz najnowsze techniki i technologie malarskie i dekoracyjne, posługuje się słownictwem z nimi związanym;
- 3) dostrzega konieczność nieustannego podnoszenia komfortu funkcjonalnego i estetycznego przestrzeni życiowej człowieka;
- 4) rozróżnia i definiuje środki wyrazu plastycznego stosowane w tej dziedzinie;
- 5) korzysta z bogactwa dziedzictwa kulturowego.

2. Działania warsztatowe

Uczeń:

- 1) planuje proces twórczy;
- 2) eksperymentuje i poszukuje nowatorskich rozwiązań w zakresie dyscypliny;

- 3) w swoich projektach wykorzystuje wiedzę i umiejętności z dziedzin, technik i technologii budowlanych i pokrewnych;
- 4) umiejętnie transformuje idee na język plastyczny, świadomie referuje i ocenia osiągnięte przez siebie rezultaty;
- 5) wykazuje się myśleniem kreatywnym w określaniu i realizacji zadań.

3. Kreacja w zakresie przedmiotu

Uczeń:

- 1) obserwuje naturę i twórczo ją interpretuje;
- 2) kreuje formę przestrzenną i płaską z wyobraźni;
- 3) umiejętnie transformuje pojęcia i idee na język plastyczny.

CELE KSZTAŁCENIA – WYMAGANIA SZCZEGÓŁOWE

1. Wiadomości z zakresu technik malarskich

Uczeń:

- 1) klasyfikuje techniki malarskie stosowane zarówno w przestrzeni zamkniętej, jak i otwartej, tradycyjne i współczesne (od tradycyjnego fresku po freskografię czy ekologiczne graffiti);
- 2) rozróżnia i charakteryzuje materiały oraz technologie stosowane w technikach malarskich na różnych podłożach, w tym: techniki z zastosowaniem farb i lakierów w sprayu czy aerozolu, freskografia, ekologiczne graffiti, wydrapywanie, tagowanie i inne;
- 3) rozróżnia i definiuje podstawowe pojęcia związane z technikami pokrewnymi – rzemieślniczymi, budowlanymi i innymi;
- 4) rozumie i dostrzega podstawowe uwarunkowania techniczne i technologiczne związane z pracami na różnych podłożach i przestrzeniach;
- 5) zna zasady bezpieczeństwa i higieny pracy, w tym pracę na wysokości, oraz prawa autorskiego i budowlanego w zakresie technik malarskich – muralu;
- 6) korzysta z różnych źródeł, selekcjonuje pozyskane informacje.

2. Działania warsztatowe

Uczeń:

- 1) planuje pracę, dzieląc ją na część projektową i wykonawczą, zarówno indywidualnie, jak i w zespole realizacyjnym;
- 2) dobiera właściwe materiały i technologie do wykonywanego zadania, w tym także niezbędne do realizacji w różnorodnych warunkach zewnętrznych;

- 3) świadomie posługuje się środkami wyrazu artystycznego (kompozycja, światło, kolor, forma, faktura, znak, litera itp.) i technicznego (związanego m.in. z miejscem, podłożem);
- 4) wyszukuje i trafnie stosuje techniki malarstwa wielkoformatowego zewnętrznego, w tym skutecznie stosuje metody powiększania projektów (odwzorowywania w odpowiedniej skali) czy stosowania szablonów, tagowania, wydrapywania;
- 5) planuje i realizuje prace malarskie – murale z uwzględnieniem całego procesu twórczego i technicznego: koncepcja, projekt, przygotowanie podłoża, rysunek, podłoże, właściwa warstwa malarska, zabezpieczenia;
- 6) organizuje stanowisko pracy, prawidłowo dobierając narzędzia, materiały i technologie, a także środki ochrony osobistej:
 - a) bezpiecznie korzysta z różnych rodzajów narzędzi i urządzeń do prac malarskich i pokrewnych: rzemieślniczych i budowlanych,
 - b) stosuje odpowiednie metody i techniki pracy do osiągnięcia zamierzonych efektów,
 - c) podczas pracy z materiałami, przyrządami i urządzeniami technicznymi wymagającymi szczególnego bezpieczeństwa stosuje zasady i przepisy związane z nimi;
- 7) w pracach projektowych i realizacyjnych stosuje zasady prawa regulujące tworzenie malarstwa w zarówno w przestrzeniach publicznych, jak i innych;
- 8) w oparciu o obowiązujące normy tworzy specjalistyczną dokumentację i prezentację swoich projektów;
- 9) sprawnie i bezpiecznie posługuje się zarówno materiałami i narzędziami malarskimi i pomocniczymi, jak i technicznymi wykorzystywanymi w pracach malarskich – muralu;
- 10) umiejętnie dokumentuje i prezentuje własne dokonania twórcze, wykorzystując warsztat tradycyjny i nowoczesne technologie.

3. Kreacja z natury i z wyobraźni

Uczeń:

- 1) myśli i działa kreatywnie, tworząc proste projekty malarskie w przestrzeni publicznej;
- 2) samodzielnie inicjuje i koordynuje nowe zamierzenia oraz świadomie i skutecznie realizuje powierzone zadania;
- 3) współpracuje z zespołem realizacyjnym zarówno artystycznym, jak i technicznym w kreowaniu przestrzeni publicznej;

- 4) podejmuje działania niekonwencjonalne, takie jak łączenie różnych technik i materiałów, oraz eksperymentuje;
- 5) w swoich projektach czerpie różnorodne inspiracje, także z dorobku innych kultur;
- 6) w twórczy sposób wykorzystuje wiedzę i zdobyte umiejętności;
- 7) dokonuje oceny wartości artystycznych i estetycznych oraz jakości technicznej prac zrealizowanych w ramach specjalizacji;
- 8) dokonuje ewaluacji swoich osiągnięć.

Specjalizacja: WITRAŻ

Witraż to jedna ze specjalizacji specjalności artystycznej o nazwie: Techniki malarskie. Uczeń zdobywa na zajęciach wiedzę i umiejętności z zakresu podstaw witrażownictwa, głównie poprzez działania praktyczne. Poznaje wybrane technologie, rozwija wyobraźnię twórczą i wrażliwość na formę. Umiejętności zdobyte w ramach przedmiotu są kluczowymi kompetencjami w kształceniu zawodowym witrażysty. Absolwent jest przygotowany do podjęcia pracy oraz do kształcenia się na poziomie akademickim.

CELE KSZTAŁCENIA – WYMAGANIA OGÓLNE

1. Wiadomości z zakresu witrażu

Uczeń:

- 1) rozpoznaje podstawowe materiały i techniki witrażownicze;
- 2) posługuje się słownictwem związanym z technikami, materiałami i środkami artystycznymi w tej dziedzinie;
- 3) właściwie dobiera i stosuje narzędzia witrażownicze.

2. Działania warsztatowe

Uczeń:

- 1) projektuje i realizuje formę płaską i przestrzenną w poznanej technice witrażowej;
- 2) organizuje warsztat pracy i tworzy w nim projekt;
- 3) wykorzystuje różne techniki, technologie, materiały szklarskie i witrażownicze oraz łączy je;
- 4) właściwie dobiera technikę do koncepcji pracy.

3. Kreacja z natury i wyobraźni

Uczeń:

- 1) obserwuje naturę i twórczo ją interpretuje;
- 2) kreuje formę przestrzenną i płaską z wyobraźni;
- 3) umiejętnie transformuje pojęcia i idee na język plastyczny.

CELE KSZTAŁCENIA – WYMAGANIA SZCZEGÓŁOWE

1. Wiadomości z zakresu witrażownictwa

Uczeń:

- 1) definiuje, rozróżnia i stosuje podstawowe terminy, pojęcia i środki wyrazu plastycznego z dziedziny witrażu:
 - a) kompozycja, bryła, faktura, kolor,
 - b) przenikanie i odbijanie światła;
- 2) charakteryzuje najważniejsze zagadnienia z zakresu historii witrażu;
- 3) określa właściwości podstawowych materiałów i surowców stosowanych w technikach witrażowniczych;
- 4) rozróżnia i definiuje podstawowe technologie obróbki oraz zdobienia szkła płaskiego: matowanie, szlifowanie, malowanie na zimno i na gorąco, składanie witrażu w technikach klasycznych i współczesnych;
- 5) identyfikuje i charakteryzuje narzędzia i urządzenia stosowane w obróbce szkła; planuje etapy procesu technologicznego właściwe dla danego materiału.

2. Działania warsztatowe

Uczeń:

- 1) organizuje warsztat pracy, prawidłowo dobierając narzędzia, materiały i technologie, a także środki ochrony osobistej:
 - a) bezpiecznie korzysta z różnych rodzajów narzędzi i urządzeń do obróbki i zdobienia szkła,
 - b) stosuje odpowiednie metody i techniki pracy do osiągnięcia zamierzonych efektów,
 - c) podczas pracy z materiałami wymagającymi ochrony ciała stosuje: fartuchy ochronne, rękawice, maski, okulary i słuchawki;
- 2) świadomie planuje pracę, dzieląc ją na etapy: projektowanie, modelowanie, ewentualnie realizacja i ekspozycja;
- 3) świadomie i właściwie dobiera środki wyrazu artystycznego do koncepcji pracy;
- 4) tworzy prace przestrzenne i płaskie: monochromatyczne i wielobarwne;
- 5) kreatywnie rozwiązuje zadanie projektowe oraz stosuje odpowiednią technikę do jego realizacji;
- 6) dokumentuje i profesjonalnie prezentuje własne dokonania twórcze;
- 7) wykonuje dokumentację powykonawczą oraz archiwizuje swoją pracę, wykorzystując tradycyjne i nowe technologie.

3. Kreacja z natury i z wyobraźni

Uczeń:

- 1) wykonuje prace inspirowane naturą;
- 2) podejmuje ćwiczenia z wyobraźni:
 - a) projektuje formy unikatowe,
 - b) projektuje formy użytkowe;
- 3) przedstawia, formułuje i interpretuje pojęcia i idee za pomocą formy przestrzennej i płaskiej;
- 4) podejmuje działania niekonwencjonalne, takie jak: mieszanie technik, łączenie różnych materiałów, eksperymentowanie;
- 5) analizuje i ocenia wartości artystyczne, estetyczne oraz techniczne dzieł z dziedziny współczesnego oraz historycznego witrażu;
- 6) krytycznie ocenia pracę oraz dokonuje ewaluacji własnych osiągnięć artystycznych.

SPECJALNOŚĆ: TECHNIKI RENOWACYJNE

Specjalizacja: RENOWACJA ELEMENTÓW ARCHITEKTURY

Renowacja elementów architektury to jedna ze specjalizacji specjalności artystycznej o nazwie: Techniki renowacyjne. Kształcenie umiejętności warsztatowych w tym zakresie jest istotne dla zachowania dziedzictwa kulturowego i przyjmowania za nie odpowiedzialności. Uczeń, w procesie nauczania, zdobywa kwalifikacje jako specjalista z ogólnoplastycznym wykształceniem. Absolwent wykazuje się wiedzą i umiejętnościami niezbędnymi do wykonywania zadań z zakresu renowacji elementów architektury (samodzielnie i w zespole). Po zakończeniu edukacji uczeń jest zdolny do podjęcia pracy zawodowej oraz do kontynuacji nauki na poziomie akademickim.

CELE KSZTAŁCENIA – WYMAGANIA OGÓLNE

1. Wiadomości z zakresu renowacji elementów architektury

Uczeń:

- 1) charakteryzuje podstawowe techniki, materiały i narzędzia z zakresu renowacji elementów architektury;
- 2) rozpoznaje podstawowe style historyczne w architekturze;
- 3) posługuje się słownictwem związanym z technikami i technologią renowacji architektury.

2. Działania warsztatowe

Uczeń:

- 1) organizuje warsztat pracy, planuje i przeprowadza proces renowacji zgodnie z etyką zawodową, indywidualnie i w zespole;
- 2) świadomie wykorzystuje techniki, materiały i narzędzia;
- 3) dokonuje oceny wartości technicznej elementu architektury.

3. Kreacja w zakresie restauracji

Uczeń:

- 1) dokonuje analizy działania i wykazuje się kreatywnością w rozwiązywaniu podstawowych problemów w procesie renowacji;
- 2) jest świadomy wartości substancji zabytkowej i jej ochrony.

CELE KSZTAŁCENIA – WYMAGANIA SZCZEGÓŁOWE

1. Wiadomości z zakresu renowacji elementów architektury

Uczeń:

- 1) identyfikuje podstawowe style historyczne w architekturze;
- 2) rozróżnia detale i elementy architektoniczne;
- 3) zna podstawowe zagadnienia z teorii konserwacji, z uwzględnieniem zasad etycznych;
- 4) rozpoznaje i charakteryzuje podstawowe materiały stosowane w technikach kamieniarskich i sztukatorskich oraz materiały konserwatorskie i restauratorskie;
- 5) rozróżnia i charakteryzuje podstawowe narzędzia i urządzenia stosowane w technikach kamieniarskich i sztukatorskich oraz w pracach restauratorskich;
- 6) opisuje normy i standardy obowiązujące w dokumentacji konserwatorskiej;
- 7) rozróżnia techniki i technologie stosowane w technikach kamieniarskich i sztukatorskich oraz w pracach restauratorskich;
- 8) rozróżnia typy i przyczyny zniszczeń w zabytkowej architekturze.

2. Działania warsztatowe

Uczeń:

- 1) poprawnie posługuje się słownictwem związanym z głównymi technikami kamieniarskimi, sztukatorskimi i restauracyjnymi;
- 2) wykorzystuje zdobytą wiedzę do opisywania, analizowania, klasyfikowania, datowania obiektów, a także do opisywania problemów konserwatorskich;
- 3) stosuje tradycyjne i współczesne techniki i technologie, zgodnie ze zdiagnozowanymi w obiekcie problemami konserwatorskimi;
- 4) dobiera właściwe technologie, materiały i techniki ich obróbki do wykonania renowacji elementów architektury, przewidując skutek ich zastosowania;

- 5) bezpiecznie i sprawnie posługuje się narzędziami, przyrządami i urządzeniami stosowanymi podczas realizacji pracy;
- 6) poprawnie posługuje się dokumentacją techniczną i konserwatorską oraz potrafi ją analizować;
- 7) dokumentuje swoje dokonania i potrafi je zaprezentować.

3. Kreacja w zakresie restauracji

Uczeń:

- 1) pozyskuje, selekcjonuje i poddaje krytycznej ocenie informacje z zakresu konserwacji oraz potrafi je wykorzystać w praktyce restauratorskiej;
- 2) wykazuje się kreatywnością w rozwiązywaniu podstawowych problemów zawodowych;
- 3) analizuje przebieg pracy i weryfikuje ewentualne zmiany, uzasadniając swoje decyzje;
- 4) promuje w środowisku, przez własne działania, właściwe wzorce postępowania w zakresie ochrony i renowacji zabytków, przestrzega zasad etyki konserwatorskiej.

Specjalizacja: RENOWACJA MEBLI I WYROBÓW SNYCERSKICH

Renowacja mebli i wyrobów snycerskich to jedna ze specjalizacji specjalności artystycznej o nazwie: Techniki renowacyjne. Kształcenie unikatowych umiejętności warsztatowych w tej specjalności jest istotne dla zachowania dziedzictwa kulturowego i przyjmowania za nie odpowiedzialności. Celem nauczania jest przygotowanie wykwalifikowanych specjalistów z ogólnoplastycznym wykształceniem i uwrażliwieniem na etykę zawodową. Absolwent jest przygotowany do podjęcia pracy zawodowej oraz do kontynuacji nauki na poziomie akademickim.

CELE KSZTAŁCENIA – WYMAGANIA OGÓLNE

1. Wiadomości z zakresu technik renowacyjnych – renowacji mebli i wyrobów snycerskich

Uczeń:

- 1) rozpoznaje podstawowe materiały, techniki i narzędzia z zakresu renowacji mebli i wyrobów snycerskich;
- 2) rozpoznaje podstawowe style historyczne w meblarstwie i snycerstwie;
- 3) posługuje się słownictwem związanym z technikami i technologią.

2. Działania warsztatowe

Uczeń:

- 1) organizuje warsztat pracy;
- 2) planuje i przeprowadza proces renowacji zgodnie z etyką zawodową;

- 3) świadomie wykorzystuje techniki, materiały i narzędzia;
- 4) dokonuje oceny wartości artystycznej wyrobów meblarskich i snycerskich.

3. Kreacja w zakresie restauracji

Uczeń:

- 1) dokonuje analizy problemu renowacyjnego i wykazuje się kreatywnością w jego rozwiązywaniu;
- 2) jest świadomy wartości substancji zabytkowej i jej ochrony.

CELE KSZTAŁCENIA – WYMAGANIA SZCZEGÓŁOWE

1. Wiadomości z zakresu technik renowacyjnych – renowacji mebli i wyrobów snycerskich

Uczeń:

- 1) rozpoznaje podstawowe style historyczne w meblarstwie i przypisuje wyrób snycerski do właściwej epoki;
- 2) rozróżnia elementy różnorodnych mebli;
- 3) zna podstawowe zagadnienia teorii konserwacji mebli i wyrobów snycerskich;
- 4) rozpoznaje i charakteryzuje podstawowe materiały stosowane w meblarstwie oraz materiały konserwatorskie i restauratorskie;
- 5) rozróżnia podstawowe narzędzia i urządzenia stosowane w meblarstwie, snycerstwie i w pracach restauratorskich;
- 6) poznaje normy i standardy obowiązujące w dokumentacji konserwatorskiej;
- 7) rozróżnia techniki i technologie stosowane w meblarstwie, snycerstwie i w pracach restauratorskich;
- 8) rozróżnia rodzaje zniszczeń i diagnozuje ich przyczyny w meblach i wyrobach snycerskich;
- 9) rozpoznaje podstawowe zagrożenia związane z zawodem.

2. Działania warsztatowe

Uczeń:

- 1) poprawnie posługuje się słownictwem związanym z meblarstwem, snycerstwem i renowacją;
- 2) wykorzystuje zdobytą wiedzę do opisywania, analizowania, klasyfikowania, datowania obiektów, a także do opisywania problemów konserwatorskich;
- 3) stosuje tradycyjne i współczesne techniki i technologie, zgodnie ze zdiagnozowanymi w obiekcie problemami konserwatorskimi;

- 4) dobiera właściwe technologie i materiały do odpowiedniego rodzaju renowacji mebli i wyrobów snycerskich; stosuje właściwe techniki obróbki, przewidując skutek ich zastosowania;
- 5) bezpiecznie i sprawnie posługuje się narzędziami, przyrządami i urządzeniami stosowanymi podczas pracy;
- 6) poprawnie analizuje, sporządza i odpowiednio posługuje się dokumentacją techniczną oraz konserwatorską;
- 7) dokumentuje wyniki swojej pracy i odpowiednio je prezentuje;
- 8) przestrzega zasad etyki konserwatorskiej.

3. Kreacja w zakresie restauracji

Uczeń:

- 1) pozyskuje, selekcjonuje i poddaje krytycznej ocenie informacje z zakresu konserwacji oraz potrafi je wykorzystać w praktyce restauratorskiej;
- 2) wykazuje się kreatywnością w rozwiązywaniu nietypowych problemów zawodowych;
- 3) analizuje przebieg pracy i weryfikuje ewentualne zmiany, uzasadniając swoje decyzje;
- 4) promuje w środowisku, przez własne działania, właściwe wzorce postępowania w zakresie ochrony i renowacji zabytków.

SPECJALNOŚĆ: TECHNIKI SCENOGRAFICZNE

Specjalizacja: CHARAKTERYZACJA I WIZAŻ

Charakteryzacja i wizaż to jedna ze specjalizacji specjalności artystycznej o nazwie: Techniki scenograficzne, występująca wcześniej pod nazwą: Charakteryzacja i stylizacja. Uczeń zdobywa wiedzę i umiejętności z zakresu charakteryzacji z makijażem oraz perukarstwa i fryzjerstwa. Kształcenie w tej dyscyplinie przygotowuje ucznia do podjęcia pracy przede wszystkim w teatrze, operze, telewizji oraz instytucjach przygotowujących do występów scenicznych. Absolwent może także podjąć dalszą edukację na poziomie akademickim.

CELE KSZTAŁCENIA – WYMAGANIA OGÓLNE

1. Wiadomości z zakresu charakteryzacji i wizażu

Uczeń rozróżnia i charakteryzuje podstawowe materiały oraz narzędzia, techniki i technologie charakteryzatorskie. W sposób właściwy wykorzystuje je we własnych projektach.

2. Działania warsztatowe w zakresie charakteryzacji

Uczeń:

- 1) wykonuje pełną charakteryzację, organizuje warsztat pracy i planuje proces realizacji;

- 2) łączy i wykorzystuje różne techniki i materiały;
- 3) dobiera odpowiednie środki do koncepcji charakteryzacji.

3. Kreacja postaci

Uczeń:

- 1) tworzy i czyta projekt realizacyjny oraz umiejętnie dobiera środki wyrazu artystycznego właściwe do jego realizacji;
- 2) wykazuje kreatywność w rozwiązywaniu problemów zawodowych.

CELE KSZTAŁCENIA – WYMAGANIA SZCZEGÓŁOWE

1. Wiadomości z zakresu charakteryzacji i wizażu

Uczeń:

- 1) rozróżnia, identyfikuje i charakteryzuje rodzaje makijażu, fryzur i kanonów estetyki: antyku, średniowiecza, renesansu, baroku, rokoka, klasycyzmu, romantyzmu, XIX i XX wieku; charakteryzuje makijaże typowe dla wybranych grup etnicznych (np.: makijaż gejszy, makijaż hinduski oraz wybrane teatralne charakteryzacje historyczne, np. commedia dell'arte);
- 2) wyszukuje, rozpoznaje i charakteryzuje najnowsze trendy w makijażu;
- 3) objaśnia rolę kolorystyki w charakteryzacji i makijażu oraz we fryzurze i w zaroście;
- 4) identyfikuje podstawowe techniki, technologie i środki charakteryzatorskie, rozróżnia materiały i narzędzia, zna ich zastosowanie i przeznaczenie.

2. Działania warsztatowe w zakresie charakteryzacji

Uczeń:

- 1) sprawnie i bezpiecznie posługuje się narzędziami i środkami charakteryzatorskimi, w tym podstawowymi narzędziami perukarskimi i fryzjerskimi;
- 2) wykonuje pełną charakteryzację z fryzurą, również z użyciem peruk i elementów perukarskich, typu zarosty, tresy, rzęsy według projektu własnego lub zleconego do realizacji;
- 3) wykonuje makijaże historyczne i współczesne;
- 4) dobiera i wykonuje makijaże estradowe, np. na pokaz mody;
- 5) dobiera i wykonuje makijaż poprawiający niedoskonałości proporcji twarzy;
- 6) konsekwentnie stosuje kolorystykę w charakteryzacji, makijażu, we fryzurze i w zaroście;
- 7) podczas realizacji projektu dobiera właściwe techniki i środki charakteryzatorskie, uwzględniając końcowy efekt, miejsce realizacji i przeznaczenie;
- 8) planuje swoją pracę, dzieląc ją na etapy projektu i realizacji;

- 9) efektywnie współpracuje z zespołem;
- 10) dokumentuje swoje osiągnięcia i potrafi je prezentować.

3. Kreacja postaci

Uczeń:

- 1) tworzy charakteryzacje na podstawie scenariusza;
- 2) dostosowuje i wykorzystuje środki charakteryzatorskie do realizacji postaci, uwzględniając jej cechy np. charakter, pozycje społeczną, ekonomiczną, wykonywany zawód, stan zdrowia, stan emocjonalny, czas i miejsce;
- 3) kreuje wizerunek makijażem, akcentując osobowość postaci w zależności od okoliczności, np. makijaż ślubny;
- 4) świadomie wykorzystuje i interpretuje wiedzę historyczną we współczesnych realizacjach, takich jak: stylizacja makijażu i fryzury;
- 5) znajduje inspiracje w różnych dziedzinach sztuki i twórczo je wykorzystuje.

Specjalizacja: MODELATORSTWO I DEKORATORSTWO

Modelatorstwo i dekoratorstwo to jedna ze specjalizacji specjalności artystycznej o nazwie: Techniki scenograficzne. W trakcie nauki uczeń zdobywa wiedzę i umiejętności z podstaw technik scenograficznych i dekoratorstwa. Uczeń, przez działania warsztatowe i twórcze, rozwija przede wszystkim wyobraźnię przestrzenną, umiejętności manualne i wrażliwość na formę przestrzenną. Dzięki zdobytym umiejętnościom potrafi zbudować elementy scenografii i dekoracji. Po zakończeniu edukacji absolwent jest przygotowany do pracy zawodowej oraz do kształcenia się na poziomie akademickim.

CELE KSZTAŁCENIA – WYMAGANIA OGÓLNE

1. Wiadomości z zakresu modelatorstwa i dekoratorstwa

Uczeń:

- 1) poznaje podstawowe techniki, technologie, materiały oraz formy modelatorskie i dekoratorskie stosowane w teatrze, filmie, telewizji, reklamie i sztuce;
- 2) określa środki wyrazu artystycznego, charakterystyczne dla scenografii, w tym dla modelatorstwa i dekoratorstwa.

2. Działania warsztatowe

Uczeń:

- 1) wykonuje elementy scenografii w zakresie modelatorstwa i dekoracji;
- 2) sprawnie posługuje się podstawowymi technikami modelatorskimi i dekoratorskimi;

- 3) stosuje sposoby i zasady modelowania, dekorowania, łączenia oraz plastycznego wykończenia.

3. Kreacja w zakresie scenografii

Uczeń:

- 1) wykonuje i kreuje podstawowe elementy modelatorskie i dekoratorskie scenografii;
- 2) umiejętnie dobiera środki wyrazu artystycznego charakterystyczne dla tej dziedziny;
- 3) jest kreatywny w rozwiązywaniu problemów i zagadnień związanych z przedmiotem.

CELE KSZTAŁCENIA – WYMAGANIA SZCZEGÓŁOWE

1. Wiadomości z zakresu modelatorstwa i dekoratorstwa

Uczeń:

- 1) definiuje, rozróżnia i stosuje podstawowe terminy i pojęcia z zakresu technik i technologii w modelatorstwie i dekoratorstwie (np.: modelowanie, kopia, imitacja, atrapa, makieta, rekwizyt, konstrukcja, barwa, światło, ruch, skala, odległość i perspektywa, przestrzeń sceniczna);
- 2) rozróżnia i charakteryzuje techniki i technologie potrzebne do wykonywania zadań;
- 3) rozróżnia i charakteryzuje style i kierunki historyczne w dekoratorstwie oraz najistotniejsze zjawiska w historii technik scenograficznych;
- 4) rozróżnia i charakteryzuje materiały i tworzywa stosowane w modelatorstwie i dekoratorstwie;
- 5) rozróżnia przybory i narzędzia; określa ich zastosowanie (np.: wiercenie, cięcie, szlif).

2. Wykonanie elementów scenograficznych

Uczeń:

- 1) organizuje warsztat pracy, dobierając właściwe narzędzia, materiały i technologie, oraz środki ochrony osobistej:
 - a) obsługuje i bezpiecznie korzysta z różnych rodzajów narzędzi, przyrządów do wykonania elementów modelatorskich i dekoratorskich,
 - b) stosuje odpowiednie metody i zasady modelowania i dekorowania, łączenia oraz plastycznego wykończenia elementów scenografii,
 - c) podczas pracy z materiałami wymagającymi ochrony ciała stosuje odzież ochronną, rękawice, maski, okulary;
- 2) planuje swoją pracę, dzieląc ją na etapy: projekt, realizacja, prezentacja;
- 3) wykonuje prace modelatorskie w oparciu o własne i zlecone projekty;
- 4) tworzy elementy scenografii i dekoracji, np. rekwizyty, modele, atrapy, makiety, obiekty;

- 5) dokumentuje i konfrontuje własne pomysły, poglądy i dokonania twórcze, posługując się językiem plastycznym;
- 6) dokonuje archiwizacji ikonograficznej i merytorycznej realizowanych projektów.

3. Kreacja w zakresie scenografii

Uczeń:

- 1) samodzielnie analizuje i rozwiązuje zagadnienia związane z realizacją projektu scenograficznego;
- 2) dobiera środki wyrazu artystycznego do koncepcji pracy;
- 3) łączy działania modelatorskie i dekoratorskie z innymi dyscyplinami twórczymi, np. z rysunkiem i malarstwem, rzeźbą;
- 4) podejmuje działania niekonwencjonalne, takie jak: korzystanie w modelatorstwie z multimediiów oraz doświadczeń innych dyscyplin i dziedzin.

Specjalizacja: STYLIZACJA KOSTIUMU I KREACJA WIZERUNKU

Stylizacja kostiumu i kreacja wizerunku to jedna ze specjalizacji specjalności artystycznej o nazwie: Techniki scenograficzne. Uczeń zdobywa wiedzę i umiejętności z zakresu projektowania i wykonania kostiumu scenicznego oraz kreacji wizerunku. Po zakończeniu edukacji jest przygotowany do podjęcia pracy w teatrze, operze, telewizji oraz instytucjach przygotowujących do występów scenicznych. Absolwent może także podjąć dalszą edukację na poziomie akademickim.

CELE KSZTAŁCENIA – WYMAGANIA OGÓLNE

1. Wiadomości z zakresu stylizacji kostiumu i kreacji wizerunku

Uczeń zdobywa wiedzę na temat kostiumów scenicznych – dawnych i współczesnych.

2. Działania warsztatowe

Uczeń:

- 1) wykonuje pełną stylizację postaci z gotowych elementów kostiumu i dodatków;
- 2) organizuje i planuje proces realizacji.

3. Kreacja postaci

Uczeń:

- 1) czyta i tworzy projekt;
- 2) umiejętnie dobiera środki wyrazu artystycznego odpowiednie do jego realizacji;
- 3) wykazuje kreatywność w rozwiązywaniu problemów zawodowych.

CELE KSZTAŁCENIA – WYMAGANIA SZCZEGÓŁOWE

1. Wiadomości z zakresu stylizacji kostiumu i kreacji wizerunku

Uczeń:

- 1) rozróżnia i charakteryzuje kanony estetyki w antyku, średniowieczu, renesansie, baroku, rokoko, klasycyzmie, romantyzmie, XIX i XX wieku, rozróżnia i identyfikuje ubiory charakterystyczne dla poszczególnych okresów;
- 2) wyszukuje, rozpoznaje i charakteryzuje najnowsze trendy w modzie;
- 3) potrafi określić proporcje sylwetki człowieka;
- 4) rozróżnia i identyfikuje środki wyrazu artystycznego, niezbędne w projektowaniu i tworzeniu kostiumów;
- 5) określa znaczenie koloru, fasonu, dodatków dla tworzenia wizerunku.

2. Działania warsztatowe

Uczeń:

- 1) realizuje projekt, świadomie posługując się środkami wyrazu artystycznego, stosuje zasadę spójności formy i treści;
- 2) stylizuje postać, uwzględniając jej najważniejsze cechy charakteru, pozycji społecznej, ekonomicznej, wykonywanego zawodu, wieku, dla potrzeb teatru, filmu, reklamy (w tym kampanii wyborczej, społecznej, edukacyjnej), z uwzględnieniem czasu i miejsca akcji;
- 3) dobiera kostium, uwzględniając korektę niedoskonałości proporcji sylwetki;
- 4) dobiera właściwe środki wyrazu artystycznego do realizacji projektu, ustala jego miejsce realizacji i przeznaczenie oraz przewiduje efekt końcowy;
- 5) konsekwentnie stosuje kolorystykę w stylizacji postaci;
- 6) planuje swoją pracę, dzieląc ją na etapy projektu i realizacji;
- 7) efektywnie współpracuje z zespołem realizacyjnym;
- 8) dokonuje archiwizacji ikonograficznej i merytorycznej realizowanych projektów.

3. Kreacja postaci

Uczeń:

- 1) tworzy projekt postaci na podstawie scenariusza;
- 2) kreuje wizerunek dla prywatnych celów, akcentując osobowość postaci stosownie do konkretnej okoliczności, np. stylizacja ślubna;
- 3) świadomie wykorzystuje i interpretuje wiedzę historyczną we współczesnych realizacjach, stylizacja ubioru, makijażu i fryzury;
- 4) eksperymentuje z materiałami, kolorem, teksturą i formą;
- 5) inspirowane różnymi dziedzinami sztuki i twórczo je wykorzystuje.

WARUNKI REALIZACJI PODSTAWY PROGRAMOWEJ KSZTAŁCENIA W ZAWODZIE PLASTYK

Zaleca się, aby szkoła posiadała sale lekcyjne o odpowiedniej powierzchni niezbędne do prowadzenia zajęć i gwarantujące komfort pracy nauczyciela i uczniów (ze szczególnym uwzględnieniem odpowiedniego oświetlenia i prawidłowej wentylacji).

Szkoła powinna zapewniać narzędzia oraz akcesoria umożliwiające realizację podstaw programowych we wszystkich prowadzonych specjalnościach i specjalizacjach z uwzględnieniem poszczególnych etapów kształcenia.

Wśród sal lekcyjnych powinny znajdować się pracownie do prowadzenia zajęć specjalizacyjnych wyposażone w odpowiedni sprzęt, a także pomieszczenia do innych zajęć wynikających z tygodniowego lub semestralnego rozkładu zajęć.

W szkole powinna znajdować się biblioteka zawierająca materiały niezbędne do realizacji podstawy programowej i programów nauczania (książki, nagrania i prasa specjalistyczna).

Minimalna liczba godzin zajęć artystycznych realizowanych w liceum sztuk plastycznych wynosi 65 godzin (w ujęciu tygodniowym w cyklu kształcenia); w policealnej szkole plastycznej wynosi 1110 godzin (w ujęciu semestralnym w cyklu kształcenia).